

พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชน
ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

นางสาว วนัญญา แก้วแก้วปาน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CRIMINAL BEHAVIOR WITH HISTORY OF ADDICTIVE SUBSTANCE OF THE
JUVENILE AT THE JUVENILE TRAINING SCHOOL (BAN KARUNA)

Miss Wanunya Kaewkaewpan

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

วณัญญา แก้วแก้วปาน: พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) (CRIMINAL BEHAVIOR WITH HISTORY OF ADDICTIVE SUBSTANCE OF THE JUVENILE AT THE JUVENILE TRAINING SCHOOL (BAN KAKUNA) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ.นพ. อรรถพล สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง. 106 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติการใช้ยาเสพติดและพฤติกรรมอาชญากรรม และความสัมพันธ์ของพฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่เข้ารับการศึกษาที่สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวน 126 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลด้านยาเสพติด ข้อมูลด้านอาชญากรรม และแบบวัดพฤติกรรมของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ศึกษาความสัมพันธ์โดยการคำนวณจาก Chi-Square test, Fisher's Exact test และ T- test

ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนชาย ร้อยละ 91.3 เคยมีประวัติการใช้ยาเสพติด อายุที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย คือ 14 ปี ยาเสพติดที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ ยาบ้า ความถี่ในการใช้ยาเสพติดโดยมากจะเสพติดทุกวัน จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติด มากที่สุดถึง 20,000 บาทต่อวัน โดยเฉลี่ยประมาณ 1,500 บาทต่อวัน บุคคลที่เยาวชนนิยมเสพยาด้วยบ่อยที่สุด คือ กลุ่มเพื่อน หรือแฟน ช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกเฉลี่ย 15 ปี ส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดและก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1 ครั้ง บางรายพบว่าเคยกระทำความผิดและก่อคดีมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป ประเภทของคดีที่กระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุด เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การเสพ หรือการจำหน่าย รองลงไปเป็นคดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ส่วนสาเหตุของการกระทำความผิดครั้งแรกและครั้งล่าสุดคือต้องการเงิน และต้องการยาเสพติด และพบว่าปัจจัยด้านการไม่ได้ประกอบอาชีพของเยาวชน การที่บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง การใช้ยาเสพติดของบิดา การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน การขายหรือส่งยาเสพติด พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการใช้ยาเสพติดของเยาวชนยังมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำความผิด ข้อหาที่ถูกจับ เช่น การกระทำความผิดคดียาเสพติด และการกระทำความผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินด้วย

ภาควิชา.....จิตเวชศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต.....
 สาขาวิชา.....สุขภาพจิต.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา.....2551.....

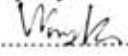

5074857130: MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS: CRIMINAL BEHAVIOR/JUVENILE/ADDICTIVE SUBSTANCE/BAN KARUNA

WANUNYA KAEWKAEWPAN: CRIMINAL BEHAVIOR WITH HISTORY OF ADDICTIVE SUBSTANCE OF THE JUVENILE AT THE JUVENILE TRAINING SCHOOL (BAN KARUNA). ADVISOR: ATAPOL SUGHONDHABIROM NA PATTALUNG, M.D., 106 pp.

This research is a cross-sectional descriptive study aiming at studying profile of being dependant on addictive substance and of criminal behavior as well as relationship between criminal behavior and record on addictive substance of the juvenile in the Juvenile Training School (Ban Karuna). Sample group was selected from male juvenile being 14 year of age or above trained in the Juvenile Vocational Training Center (Ban Karuna) for the total of 126 subjects. Tools used in this research were questionnaires surveying on general information, addictive substance information, criminal information, and the Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I). Statistics used in this research were descriptive statistics where data was analyzed by calculation of percentage, frequency, mean, standard deviation, and inference statistics by examining correlation by applying Chi-Square test, Fisher's Exact test and T-test.

Result of study showed that male juvenile for 91.3% used to use addictive substance. The average age of first exposure was 14 years old. The most used addictive substance was met-amphetamine. Most frequency of use was daily use. The highest amount of money used for buying addictive substance was 20,000 baht per day and the average amount was 1,500 baht per day. Person(s) most frequently accompanied with when taking drug were group of friends and girlfriend. The average age of first committing an offence was 15 years old. Most of juvenile used to commit an offence for at least 1 time and some used to commit offences more than 5 times. Type of offence committed for the first time and the latest time was mostly related to drug offence such as taking drug or drug dealing followed by offences related to property such as larceny, robbery and gang robbery. The reason for committing the first and the latest offences was to get money and in need for drug. It was found that factors in relation to not having career of the juvenile, separation or divorce of the parent, drug use by the father and the group of friend, dealing or delivery of drug, conduct disorder and antisocial personality disorder correlated to drug use by the juvenile with statistical significance. It was further found that drug use by the juvenile also correlated to number of time of being arrested, cause of committing an offence, charge for being under arrest such as committing an offence related to addictive substance and property.

Department:.....Psychiatry..... Student's Signature
Field of Study:.....Mental health..... Advisor's Signature
Academic Year:.....2008.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลือ และได้ความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านซึ่งผู้เขียนขอกล่าวนามเพื่อระลึกถึงพระคุณของทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์นายแพทย์อรรถพล สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวทางในการค้นคว้าหาความรู้ และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงศิริลักษณ์ ศุภปีติพร ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และพันโทนายแพทย์อิสรา รัชกุล ที่ให้เกียรติมาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ นายรัชชัย ไทยเขียว อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่อนุญาตให้เก็บข้อมูล รวมถึงเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ช่วยประสานงานในการขออนุมัติเก็บข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ นางสาวจรรยา ปัญจะวัฒน์ นักจิตวิทยา ประจำสถาบันจิตวิทยา รัช ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงรัศมีน กัลยาศิริ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงชุติมา หุ่มเรื่องวงษ์ ที่ให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถามการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นักจิตวิทยาคลินิกและเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ที่ช่วยประสานงานและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ นายพัชระพงษ์ องค์กรทอง นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 ราชบุรี ที่ช่วยประสานงาน สนับสนุน ให้คำแนะนำ และเป็นแรงบันดาลใจให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการภาควิชาจิตเวชศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้การช่วยเหลือและให้ความสะดวกตลอดมาที่เข้ามาศึกษา อีกทั้งการวิจัยครั้งนี้จะไม่ประสบความสำเร็จได้เลย ถ้าปราศจากเพื่อนๆ พี่ๆ ปริญญาโทปี 2 ทุกคน ที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุน กำลังใจ มิตรภาพอันดีงามด้วยความรักและเป็นห่วงซึ่งกันและกันตลอดมา

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน และคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความรู้ และเป็นแรงสนับสนุนในทุกๆ เรื่องตลอดมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	7
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาชญากรรม.....	10
แนวคิดและทฤษฎี.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
รูปแบบการวิจัย.....	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	29
ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านยาเสพติด.....	41
ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านอาชญากรรม.....	49
ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านพฤติกรรม	53
ส่วนที่ 5 ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่างๆ.....	54
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	82
รายการอ้างอิง.....	83
ภาคผนวก.....	87
ข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมวิจัย.....	89
ใบยินยอมในการทำวิจัยในมนุษย์.....	91
แบบสอบถาม.....	94
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	106

สารบัญตาราง

	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของเยาวชน.....	29
2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านครอบครัวของเยาวชน.....	34
3 แสดงจำนวนและร้อยละของชนิดยาเสพติดที่บิถามราคาของเยาวชนเคยใช้.....	37
4 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยของเยาวชน.....	38
5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการคบเพื่อนของเยาวชน.....	39
6 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อนของเยาวชน.....	40
7 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน.....	41
8 แสดงค่าเฉลี่ยอายุที่ใช้ยาเสพติดและจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อยาเสพติดของเยาวชน.....	43
9 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการขายหรือส่งยาเสพติดของเยาวชน.....	44
10 แสดงค่าเฉลี่ยอายุจำนวนลูกค้าและค่าตอบแทนที่ได้จากการขายหรือส่งยาเสพติดของ เยาวชน.....	47
11 แสดงจำนวนและร้อยละการกระทำความคิด และสาเหตุของการกระทำความคิดในคดี ต่างๆ.....	49
12 แสดงค่าเฉลี่ยอายุการประกอบอาชญากรรมของเยาวชน.....	52
13 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลด้านพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรม ต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) ของเยาวชน.....	53
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด กับของเยาวชน.....	54
15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน.....	56
16 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน....	58
17 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการขาย / ส่งยาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ของเยาวชน.....	59
18 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมคดียาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ ยาเสพติด.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

19	ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน.....	61
20	ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการกระทำผิดอาชญากรรมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน.....	62
21	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จากแบบวัดของ TheMini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน.....	64
22	ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชน.....	65
23	ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับประวัติการขาย / ส่งยาเสพติดของเยาวชน.....	66
24	ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับประวัติการถูกจับ (ไม่รวมครั้งนี้) ของเยาวชน.....	67
25	ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับปัจจัยด้านต่างๆ ของเยาวชน.....	68
26	ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับปัจจัยด้านยาเสพติดของเยาวชน.....	70
27	ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับ ปัจจัยด้านพฤติกรรมของเยาวชน.....	71

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background and Ratuonale)

ปัญหาการศึกษาเสพติดและการก่ออาชญากรรม เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงและทรัพยากรของประเทศ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญและพยายามอย่างเร่งด่วน ที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมุ่งหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหามาตรการการป้องกันและแก้ไข โดยทั่วไปแล้ว อาจกล่าวได้อย่างกว้างๆ ว่า สาเหตุของการติดยาเสพติดและการประกอบอาชญากรรมนั้น เกิดจากการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ จิตใจและสังคม เช่น รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ปัญหาครอบครัว ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ล่อแหลมต่อการติดยาเสพติดและการประกอบอาชญากรรม เป็นต้น ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางนิเวศวิทยา สังคม-เศรษฐกิจกับการติดยาเสพติด มีผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การมีเพื่อนที่ติดยา และอาชีพใช้แรงงานมีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของประชากร (1) ซึ่งปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดที่ระบาคอยู่ทั่วโลกขณะนี้ นักบริหาร นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญากรรมกล่าวว่า อาจจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน นักวิชาการบางท่านถึงกับอ้างว่า การก่ออาชญากรรมนั้นส่วนมากเนื่องมาจากยาเสพติด ในทางกลับกันบางท่านก็ว่าการที่ติดยาเสพติดระบาคอยู่อย่างแพร่หลายนั้น เนื่องมาจากการก่ออาชญากรรมก่อน โดยเมื่อมีการฆัวสูมรวมกลุ่มกันแล้วจึงได้มีการใช้ยาเสพติด และต่อจากนั้นก็มีการแนะนำชักชวน หรือล่อลวงให้ผู้อื่นติดยา มีการซื้อขายเกิดขึ้น เพราะทำให้หาเงินได้สะดวกกว่าการก่ออาชญากรรมประเภทอื่นๆ

ส่วนในทางทฤษฎีนั้นอาชญากรรมเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม มนุษย์ไม่สามารถปรับพฤติกรรมของตนให้ทันได้ การไม่ยอมรับในสังคม การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม ภาวะทางเศรษฐกิจ การว่างงาน ความกดดันทางจิตใจ ยาเสพติด ความอยากทดลอง ฯลฯ และบางครั้งอาชญากรรมก็เกิดจากหลายๆ สาเหตุเกี่ยวเนื่องกัน (2)

ในปัจจุบันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น ทำให้สาธารณชนให้ความสนใจและมีความกังวลมากกว่าการกระทำผิดของผู้ใหญ่ โดยรัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของเยาวชนและได้กำหนดไว้ในนโยบายแห่งรัฐในการสนับสนุนและ

ส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนแห่งชาติให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงทางด้านสติปัญญา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมเพื่อความมั่นคงแห่งรัฐ เพราะเด็กและเยาวชน เป็นกำลังสำคัญของครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ปัญหายาเสพติดได้ก่อให้เกิดผลกระทบนานับประการต่อสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าจำนวนมาก เนื่องจากการตกเป็นทาสยาเสพติด ที่ทำให้ผู้เสพยาเสพติดเสื่อมโทรมไม่สามารถเป็นปัจจัยการผลิตและทรัพยากรที่สำคัญให้แก่ประเทศ ตลอดจนการสูญเสียงบประมาณจำนวนมหาศาลในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดและการป้องกันการปราบปรามปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยตรงโดยผู้ติดยาเสพติดซึ่งได้รับผลกระทบจากฤทธิ์ของยาเสพติดไม่สามารถควบคุมตนเองได้ มีการทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ดังปรากฏให้เห็นเป็นข่าวอยู่เสมอรวมทั้งผู้เสพยาเสพติดบางส่วนที่ไม่มีเงินในการซื้อยาเสพติดมาเสพอาจประกอบอาชญากรรม อาทิ การฉกชิง วิ่งราวทรัพย์ ตลอดจนการปล้นจี้ เพื่อให้ได้เงินมาในการซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ และการฆ่าหักหลังในขบวนการค้ายาเสพติด เป็นต้น

โดยเฉพาะในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัญหาดังกล่าวได้มีความสลับซับซ้อนและทวีความรุนแรงมากขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ดังจะเห็นได้จากวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาส่งผลให้อาชญากรรมจำนวนมากเพิ่มขึ้น มีผู้ประกอบอาชญากรรมและถูกควบคุมตัวที่เรือนจำทั่วประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2538–2546 จำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (3)

อย่างไรก็ตามการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นประกอบด้วยปัจจัยและสาเหตุหลายประการซึ่งมีความสลับซับซ้อน เช่น ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากสภาวะทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งส่งผลต่อลักษณะประจำตัวและสภาพความเป็นอยู่ของผู้กระทำความผิด ซึ่งได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความเชื่อ เหตุจูงใจต่างๆ ที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นในชีวิต ทำให้เด็กกระทำความผิดได้ ซึ่งการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เช่น การทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์ การเล่นการพนัน การติดยาเสพติด และการค้ายาเสพติด เป็นต้น นับเป็นความผิดนั้น เช่นเดียวกับความผิดทางอาชญากรรม หรือความผิดทางอาญาโดยทั่วไป เพียงแต่สังคมมักจะมองว่าเด็กและเยาวชนผู้นั้นทำไปโดยไม่ตั้งใจหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และเห็นว่าสามารถเยียวยาแก้ไขให้เป็นคนดีได้ จึงควรได้รับการปฏิบัติแตกต่างไปจากอาชญากรทั่วไป และรัฐบาลได้มอบให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเหล่านี้อยู่ในความคุ้มครองและดูแลของ “ศาลเยาวชนและครอบครัว” และจัดให้มี “สถานพินิจและคุ้มครองและเยาวชน” ควบคุมกันไป (4)

ผลกระทบด้านต่างๆ จากปัญหายาเสพติดส่งผลให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องกระทั่งสามารถควบคุมได้ในระดับที่น่าพอใจ แต่มีแนวโน้มจะกลับมาแพร่ระบาดได้อีกทั้งความหลากหลายของชนิดสาร วิธีเสพที่เกิดพัฒนาการในประชากรกลุ่มต่างๆ จึงมีความสำคัญต่อการเข้าใจพื้นฐานลักษณะ ทางประชากรและพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการใช้สารฯ ในอนาคตเพื่อกำหนดรูปแบบการคุมประพฤติได้อย่างเหมาะสม (5)

ในปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษากันมาก ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้าน การป้องกันยาเสพติด การปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และในด้านความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในรายละเอียดของพฤติกรรมต่างๆ ของการได้มาซึ่งยาเสพติด และพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาวิธีการได้มาของยาเสพติดที่แตกต่างกันของเด็กและเยาวชน ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นนับเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความผิดทางอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็น การลักทรัพย์ การค้าประเวณี การเล่นการพนัน การติดยาเสพติด และการทำร้ายร่างกาย จนกระทั่งนำไปสู่การค้ายาเสพติด เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญและปัญหาของพฤติกรรมในการแสวงหาและการได้มาซึ่งยาเสพติด ที่เป็นพฤติกรรมที่ส่อไปในทางอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน โดยข้อมูลที่ได้สามารถนำไปปรับใช้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการสอดส่องดูแล และป้องกันเด็กและเยาวชน ที่มีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมต่อไปในอนาคต

คำถามการวิจัย (Research questions)

1. ประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) เป็นอย่างไร
2. พฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) เป็นอย่างไร
3. พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อศึกษาประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

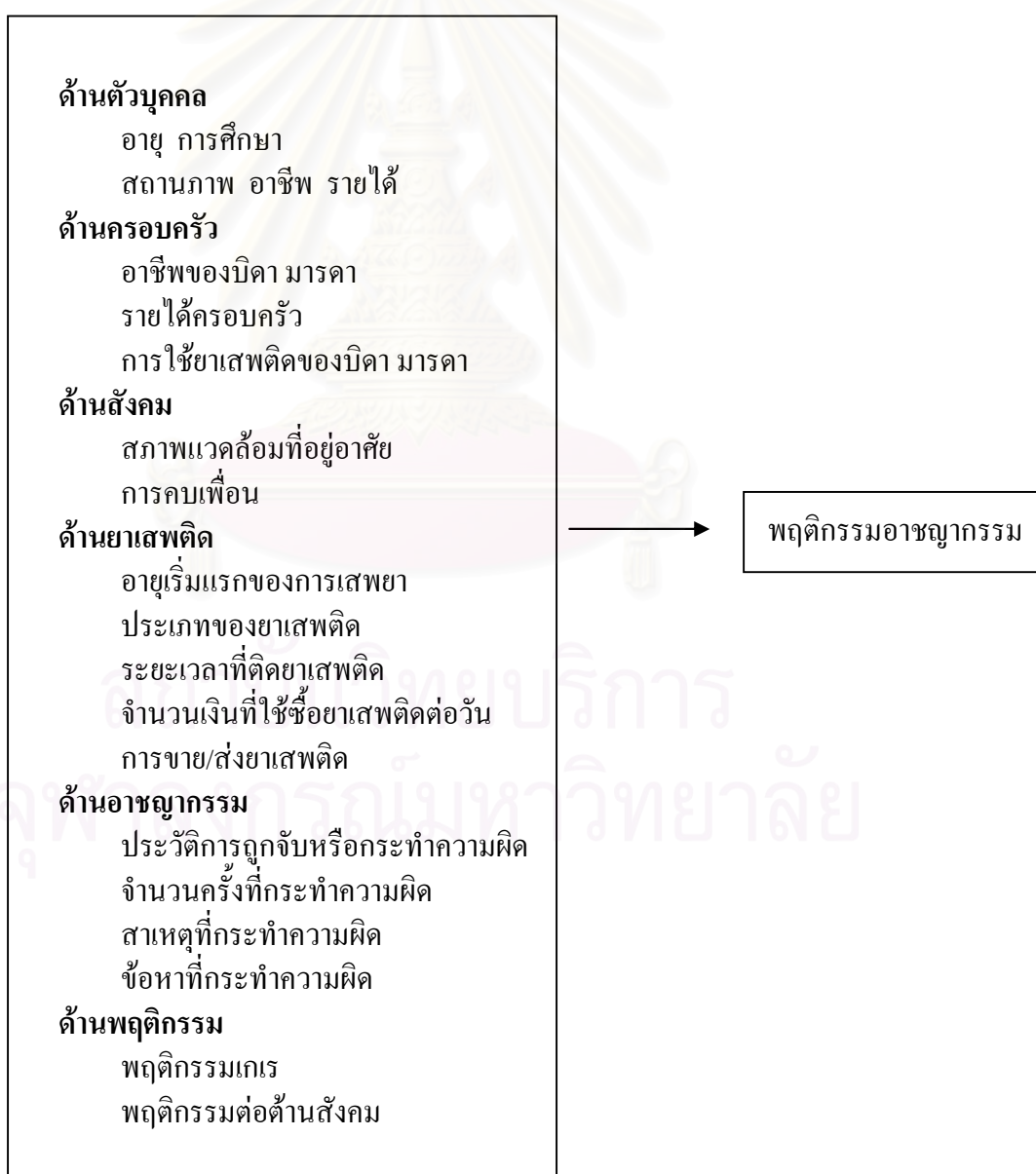
สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis)

ไม่มี

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาโดยศึกษาพฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) โดยมีปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษาทั้งหมด 6 ปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยด้านตัวบุคคล ด้านครอบครัว ด้านสังคม ด้านยาเสพติด ด้านอาชญากรรม ด้านพฤติกรรม โดยศึกษาเฉพาะเยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2551

ข้อจำกัดของการวิจัย (Limitations)

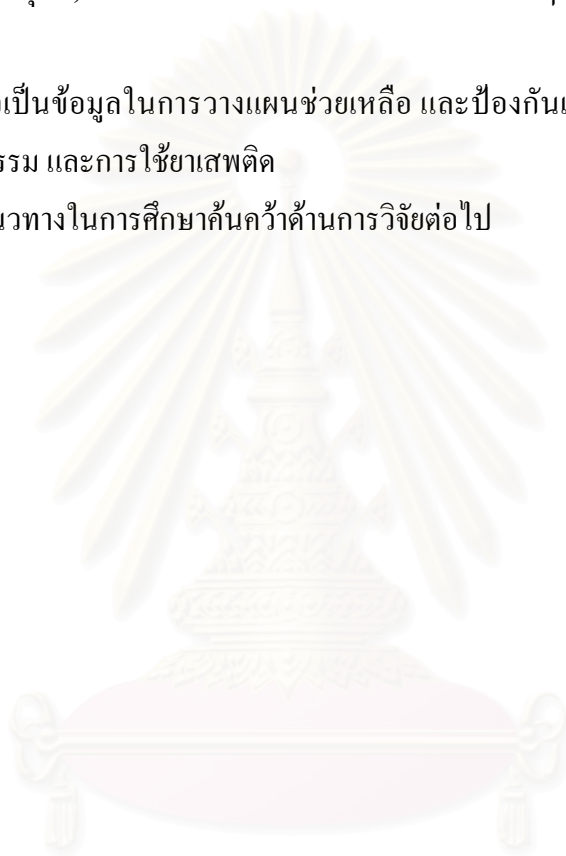
1. ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
2. ศึกษาเฉพาะเยาวชนชายที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) เพียงแห่งเดียวเท่านั้น ทำให้ผลการวิจัยนั้นไม่ครอบคลุม แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย (Operational Definition)

1. พฤติกรรมอาชญากรรม หมายถึง ลักษณะหรือการกระทำต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยบุคคล ซึ่งนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม ได้แก่ การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ วิวาท ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อนาจาร ข่มขืน โสเภณี การกระทำความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ประมาท ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ฆ่าคนตาย วิวาท ทำร้ายร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เสพจำหน่าย ครอบครอง
2. การใช้ยาเสพติด หมายถึง การนำยาเสพติดเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ นิด หรือด้วยวิธีการใด ๆ ไม่ว่าจะติดหรือไม่ และใช้เป็นประจำหรือไม่ก็ตาม ยกเว้นการใช้เหล้าและบุหรี่
3. ประวัติการใช้ยาเสพติด หมายถึง การเสพยาเสพติดทุกชนิดที่เคยผ่านมาในชีวิตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะติดหรือไม่ก็ตาม ยกเว้นการใช้เหล้าและบุหรี่
4. เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งในการวิจัยนี้เป็นผู้ที่ยังอยู่ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันต่อไป
2. ทำให้ทราบพฤติกรรมการประกอบอาชญากรรม ของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนช่วยเหลือ และป้องกันเด็กและเยาวชนที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม และการใช้ยาเสพติด
4. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าด้านการวิจัยต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของยาเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติด จะทำให้เกิดอาการ และอาการแสดงต่อผู้เสพติดนี้

1. เกิดอาการติดยา หรือต้านยา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม

และประเทศชาติ

ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติด แบ่งได้หลายรูปแบบ ตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1.1 ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท สารระเหย ยานอนหลับ
- 1.2 ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน กระท่อม โคคาอีน ยาอี เอ็ดตาซี
- 1.3 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย ยาเค
- 1.4 ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน (กด กระตุ้น หรือ หลอนประสาทพร้อมกัน) ได้แก่ กัญชา

แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 2.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น กระท่อม กัญชา เป็นต้น
- 2.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น

แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

3.1 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือยาบ้า

3.2 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้ภายใต้การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็นเท่านั้น ได้แก่ ฟีน มอร์ฟีน โคเคนหรือโคคาอิน โคลีน และเมทาโดน

3.3 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอิน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีกระงับปวดต่างๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

3.4 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 4 คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ นำยาอะเซติกแอนไฮไดรด์ และ อะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน สารคลอซูไดโอเฟครีน สามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 12 ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

3.5 ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

4.1 ยาเสพติดประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน สารระเหย และยา กลุ่มประสาท

4.2 ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน กระท่อม และ โคลาอิน

4.3 ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็มพี และ เห็ดขี้ควาย 4.4 ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน กล่าวคือ อาจกดกระตุ้น หรือ หลอนประสาทได้พร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น กัญชา

แบ่งตามองค์การอนามัยโลก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 9 ประเภท คือ

5.1 ประเภทฝิ่น หรือมอร์ฟีนรวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เพทิดีน

5.2 ประเภทยาพิษูเรท รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน ได้แก่ เซโคบาร์บิทัล อะโมบาร์บิทัล พาราลดีไฮด์ เมโพรบามิท ไดอาซีแพม เป็นต้น

5.3 ประเภทแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์ วิสกี้

5.4 ประเภทแอมเฟตามีน ได้แก่ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน

5.5 ประเภทโคเคน ได้แก่ โคเคน ใบโคคา

5.6 ประเภทกัญชา ได้แก่ ใบกัญชา ยางกัญชา

5.7 ประเภทใบกระท่อม

5.8 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็นที เมสตาลิน เมล็ดมอNINGกลอรี่ ต้นลำโพง เห็ดเมฆบางชนิด

5.9 ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจาก ๘ ประเภทข้างต้น ได้แก่ สารระเหยต่างๆ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวด และบุหรี่ (6)

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ติดยาเสพติด

1. จากการถูกชักชวน การถูกชักชวนนี้อาจจะเกิดจากเพื่อนสนิทที่กำลังติดยาอยู่และอยากจะให้เพื่อนลองบ้าง ปัญหานี้มักจะเกิดกับเด็กที่มีปัญหาทางครอบครัวขาดความอบอุ่น ใจแตกเอาเพื่อนเป็นที่พึ่งนอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติด ก็อาจจะได้รับการชักจูง คุณภาพของยาเสพติดว่าดีต่าง ๆ นานา เช่น อาจจะบอกว่า เมื่อเสพแล้วจะทำให้ปลอดโปร่ง เหมาะแก่การเรียนการทำงาน การชักจูงดังกล่าวอาจจะเกิดขึ้นในขณะที่ผู้ถูกชักจูง กำลังมีเมมา สุราที่ขมขื่น จึงทำให้เกิดการติดยาได้

2. จากการอยากทดลอง อยากรู้ อยากเห็น อยากจะรู้รสชาติ อยากสัมผัส โดยคิดว่าจะไม่ติดง่าย ๆ แต่เมื่อ ทดลอง เสพเข้าไปแล้วมักจะติด เพราะยาเสพติดในปัจจุบัน เช่น เฮโรอีน จะติดง่ายมาก แม้เสพเพียงครั้งหรือสองครั้ง ก็จะติดแล้ว

3. จากการถูกหลอกลวง ยาเสพติดมีรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ผู้ถูกหลอกลวงไม่ทราบว่าสิ่งที่ตนได้กินเข้าไปนั้น เป็นยาเสพติดให้โทษร้ายแรง คิดว่าเป็นยาธรรมดาไม่มีพิษร้ายแรง อะไรตามที่ผู้หลอกลวงแนะนำผลสุดท้าย กลายเป็นผู้ติดยาเสพติดไป

4. เหตุทางกาย ความเจ็บป่วยทางกาย เช่น ต้องถูกผ่าตัดหรือเป็นโรคปวดศีรษะ เป็นหิด เป็นโรคประสาทได้รับ ความทรมาณทางกายมากผู้ป่วยต้องการบรรเทา พยายามช่วยตัวเองมานานแต่ก็ไม่หาย จึงหันเข้าหา ยาเสพติด จนติดยาในที่สุด

5. จากความคึกคะนอง บุคคลประเภทนี้คิดว่าตัวเองเป็นคนเก่งอยากลองซึ่งรู้เท่าใจว่า ยาเสพติดให้โทษเป็นสิ่งไม่ดีแต่ด้วยความที่คึกคะนองเป็นวัยรุ่นไม่เกรงกลัวอะไร ต้องการ แสดง ความเด่นดังอวดเพื่อนว่าข้านี้ก็พระเอก ขาดความยังคิดจึงเสพยา เสพติดและติดยาในที่สุด

6. จากสิ่งแวดล้อม เช่น สถานที่อยู่อาศัยแออัด เป็นแหล่งสลัม หรือเป็นแหล่งที่มีการเสพยาและค้ายาเสพติด ภาวะ ทางเศรษฐกิจบีบบังคับจิตใจ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพล

เหนือ จิตใจผลักดันให้ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว บางคนหันมาพึ่งยาเสพติดโดยคิดว่าจะช่วย ให้ตนเองหลุดพ้นจากสภาพต่าง ๆ ที่คับข้องใจเหล่านั้นได้ (7)

ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรม หมายถึงการกระทำผิดทางอาญาโดยทั่วไป ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติว่าเป็น ความผิดและกำหนดโทษไว้ชัดเจน เช่น ความผิดฐานลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ซึ่งการ พิจารณาว่าการกระทำอย่างไรจะเรียกว่าเป็นอาชญากรรมนั้น แล้วแต่การพิจารณาของสังคมว่าใน ขณะนั้นมีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดทางอาญา และผู้กระทำความผิด จะต้องถูกลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา จำแนกได้ดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ ฆิงทรัพย์
2. ความผิดเกี่ยวกับช่อกโจร การพนัน อาวุธปืน
3. ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ประมาท ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ฆ่าคนตาย ทำร้ายร่างกาย
4. ความผิดเกี่ยวกับเพศ อนาจาร ข่มขืน โสเภณี
5. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เสพ จำหน่าย ครอบครอง (8)

ประเภทของอาชญากรรมที่กระทำโดยผู้เสพยาเสพติด

มีผลการศึกษามากมายของต่างประเทศที่แสดงให้เห็นว่า อาชญากรรมที่มีความ เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยทั่วไปเป็นอาชญากรรมที่ให้ได้เงินมาซื้อขายเสพติดและเป็นอาชญากรรมที่ ไม่มีความรุนแรง แม้ว่าจะมีการประกอบอาชญากรรมโดยใช้ความรุนแรงแต่อาชญากรรมประเภทนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนัก หากแต่มักจะเป็นข่าวมากกว่าอาชญากรรมที่ไม่มีความรุนแรง สำหรับสาเหตุ ของการใช้ความรุนแรงมักขึ้นกับสถานการณ์ เช่น การไม่ให้ความยินยอมของเหยื่อเมื่อมีการ ประทุษร้ายต่อทรัพย์ การใช้ความรุนแรงจึงอาจขาดเจตนาหรือไม่ได้มีการเตรียมการล่วงหน้า ดังเช่นอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ

สำหรับอาชญากรรมที่ผู้ติดยาเสพติดคิดเล็กและไม่มีเงินในการซื้อขายประกอบ อาชญากรรม ได้แก่ การเป็นผู้ล่่าเลียงยาเสพติด โสเภณี การลักขโมยทรัพย์สิน การจัดแะอาคาร บ้านเรือน และการดัดแปลงรถจักรยานยนต์ โดยส่วนใหญ่เป็นอาชญากรรมที่ไม่ได้อาศัยความชำนาญพิเศษ แต่อย่างใด และมีโอกาสเสี่ยงน้อยต่อการถูกจับดำเนินคดี

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จึงมักเป็นการลักขโมยภายในอาคารบ้านเรือน ที่ทำงาน หรือในร้านค้า ซึ่งเป็นเพียงการ โจรกรรมทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่มากนัก เช่น จักรยานหรือชิ้นส่วน

เครื่องจักรกล รวมทั้งการเป็นผู้ค้ารายย่อยเพื่อแลกกับยาเสพติดหรือเงิน ในขณะที่ผู้หญิงมักจะมีการค้าประเวณีเพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติด (9)

ความหมายของพฤติกรรมอาชญากรรม

พฤติกรรมอาชญากรรม หมายถึง การแสดงออกถึงความต้องการ และค่านิยมทั่วไป แต่ไม่จำเป็นต้องอธิบายโดยความต้องการและค่านิยมนั้น เช่น บุคคลลักทรัพย์ก็เพื่อต้องการความมั่นคงทางการเงินเช่นเดียวกันกับ กรรมกรที่ทำงานหนักเพื่อความมั่นคงในการเงิน (10)

ยาเสพติดกับปัญหาอาชญากรรม

ในปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ทั่วโลกกำลังประสบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา โดยยาเสพติดได้ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ซึ่งยาเสพติดโดยตัวของมันเองแล้วถือว่าเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง ผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมายย่อมเป็นผู้ประกอบอาชญากรรม โดยตัวผู้ค้ายาเสพติดจะเป็นตัวการที่ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เสพยาเสพติด และสำหรับตัวผู้เสพเองก็ต้องพยายามหาเงินมาเพื่อบำบัดความต้องการยาเสพติด ซึ่งอาจจะหาเงินมาด้วยวิธีการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ฉกชิงวิ่งราว ปล้นทรัพย์ หรือก่อคดีฆาตกรรมได้ (11)

ปัญหาของสังคมที่นำไปสู่อาชญากรรม

1. ภูมิหลังของผู้กระทำผิด (อาชญากร) ได้แก่ การศึกษา สภาพแวดล้อมทางครอบครัว บิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ มาตรฐานทางศีลธรรมของครอบครัว เป็นต้น
2. การค้าประเวณี แหล่งที่ทำการค้าประเวณี มักจะพบว่า นอกจากเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคแล้ว ยังเป็นที่รวมของการกระทำความผิดอื่นๆ ด้วย เช่น ช่องโจร เป็นที่หลบซ่อนของอาชญากร ช่องการพนัน เป็นที่จำหน่ายยาเสพติด รวมถึงแหล่งคอร์ปชั่นของราชการ นักการเมือง
3. การติดสุรา ผู้เสพยาจะขาดสติสัมปชัญญะ ขาดความรู้สึกรู้จักคิด ทำให้ผู้เสพยาเกิดความกล้าที่จะกระทำความผิด ทำให้ผู้เสพยามีสุขภาพและสมองเสื่อมโทรม และหมดประสิทธิภาพในการทำงาน
4. การติดยาเสพติดให้โทษ ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ เช่น ฝิ่น มอร์ฟิน เฮโรอีน และกัญชา สถิติของการกระทำความผิด จากผลการสำรวจในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับ

ยาเสพติดเป็นบุคคลในวัยรุ่นมี 1% ของคดีเด็กทั้งหมด พวกติดยาเสพติด จนไม่สามารถหยุดเสพยาได้ จะต้องพยายามหาเงินมาซื้อยาเสพติดให้ได้ แม้จะเป็นการหาเงินโดยวิธีทุจริตผิดกฎหมายก็ตาม

5. การติดการพนัน นับเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรมอื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ประทุษร้าย ต่อทรัพย์ ทะเลาะวิวาท คอรัปชั่น ปัญหาโสเภณี ฯลฯ

6. การจรจัดและขอทาน ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมก็คือ คนจรจัดและขอทาน มักจะกระทำความผิดอย่างอื่นด้วย เช่น เมาสุรา เสพยาเสพติดให้โทษ โสเภณี และประทุษร้ายต่อ ทรัพย์ (12)

กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

กฎหมายเกี่ยวกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไว้ในครอบครอง กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งเสพติดมีอยู่หลายฉบับ แต่เนื่องจากบทลงโทษกำหนดไว้ สถานเบาซึ่งเป็นเหตุให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่กลัวเกรง ต่อการกระทำ ผิดรวมทั้งมีหลายหน่วยงาน ในการดำเนินการ ทำให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ รัฐจึงได้ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง โดยร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ขึ้น ดังนั้น พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงเป็นกฎหมายสำคัญในการปราบปรามผู้กระทำผิด เกี่ยวกับสิ่งเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไว้ในครอบครอง พระราชบัญญัติยาเสพติดให้ โทษ พ.ศ.2522 กำหนดโทษไว้ ดังนี้

มีไว้ในครอบครอง มีบางมาตราบัญญัติเป็นข้อสันนิษฐานของกฎหมายไว้ว่า “ในกรณีมี เฮโรอีนไว้ในครอบ ครอง ตั้งแต่ 20 กรัมขึ้นไป กฎหมายถือว่ามิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่ ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ถ้ามีเฮโรอีนไว้ในครอบครองไม่ถึง 20 กรัม จะตั้งข้อหาว่ามีไว้ใน ครอบครองเพื่อ จำหน่ายไม่ได้ ถ้ามีพยานหลักฐานอื่นที่แน่นอน ก็สามารถที่จะตั้งข้อหาได้” โทษ สูงสุดถึง ประหารชีวิต โทษต่ำสุดจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป โทษปรับตั้งแต่ 5,000 บาท ถึง 500,000 บาท ความผิดคดีสิ่งเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน โคเคน หรือฝิ่น มีโทษ สูงสุดถึง จำคุกตลอด ชีวิต ความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด เช่น กัญชา กระบอัม โทษสูงสุด คือ จำคุก 15 ปี และโทษปรับ สูงสุด 150,000 บาท

กฎหมายเกี่ยวกับผู้เสพยาเสพติด

ปัญหาเรื่องการเสพยาเสพติดแต่เดิมเป็นปัญหายุ่งยากมาก จะต้องนำสืบปราศจากข้อสงสัย ว่า เสพอย่างไร ที่ไหน เมื่อไร จึงให้ความหมายไว้ว่า “เสพ ” หมายถึง การรับ สิ่งเสพติดเข้าสู่ ร่างกาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งสามารถตรวจพบได้โดยหลัก วิทยาศาสตร์ การแพทย์ เช่นนี้ จะ ช่วยเหลือได้มาก เมื่อจับผู้เสพได้โดยไม่มีของ กลางหรืออุปกรณ์ในการเสพ ในการนี้แพทย์จะ ยืนยันได้ว่าเสพสิ่งเสพติด ชนิดนั้น ๆ ผู้ร่างกายและเสพเมื่อไร แล้วศาลลง โทษได้ ” โทษเกี่ยวกับผู้

เสพยาเสพติด ประเภท เฮโรอีน ฟีน มอร์ฟิน โคเคน ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 5,000 ถึง 100,000 บาท ผู้เสพกัญชา กระท่อม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท (13)

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของยาเสพติดกับการประกอบอาชญากรรม ของ P. J. Goldstein ได้กล่าวถึง ไว้ 3 รูปแบบ ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ของยาเสพติดที่มีผลต่อสภาพจิตใจและการประกอบอาชญากรรม

(Psychopharmacological link)

การเสพยาเสพติดเป็นสาเหตุในการประกอบอาชญากรรม เนื่องจากการเสพยาเสพติดมีผลต่อสภาพจิตใจของผู้เสพ ทำให้เกิดการทำลายระบบความจำ การควบคุมตัวเอง รวมทั้งเป็นสาเหตุของจิตบกพร่องที่เกิดความหวาดระแวงว่าคนจะมาทำร้าย โดยยาเสพติดได้ทำลายระบบการรับรู้หรือความอดทนอดกลั้นต่อความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้กระทำผิดหลายคนประกอบอาชญากรรมเนื่องจากฤทธิ์ของยาเสพติด โดยยาเสบบางประเภทก่อให้เกิดการใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะยาเสพติดประเภทเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์, PC P (phen-cyclidine), โคเคน, ยาบ้า และยากดประสาทประเภทยานอนหลับ (barbiturate) เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการบีบบังคับทางเศรษฐกิจ (The Economic – compulsive link)

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างยาเสพติดและการประกอบอาชญากรรมอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การที่ผู้เสพยาเสพติดประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ โดยเชื่อว่า ความต้องการยาเสพติดเพื่อเสพตลอดจนราคายาเสพติดที่มีราคาแพง ในขณะที่ผู้เสพประสบปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจ เป็นสิ่งสำคัญที่บีบบังคับให้ผู้เสพยาเสพติดต้องประกอบอาชญากรรม

ดังจะเห็นได้จาก ผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำนวนมากที่ถูกจับในข้อหาลักขโมย และได้ให้เหตุผลว่ากระทำความผิดเพื่อต้องการให้ได้เงินมาเสพยาเสพติด ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ยาเสพติดที่มีราคาแพง รวมทั้งการถูกตีตราจากสังคมทำให้ไม่สามารถหาเงินโดยสุจริตมาซื้อ ยาเสพติดได้

3. ความสัมพันธ์ของเครือข่ายหรือขบวนการค้ายาเสพติด (The systemic link)

ยาเสพติดและอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากสาเหตุของเครือข่ายขบวนการค้า ยาเสพติดในตลาดค้ายาเสพติดที่ใช้ความรุนแรงในการประกอบธุรกิจ ไม่มีกฎหมายที่ให้การคุ้มครอง รวมทั้งการแข่งขันระหว่างผู้ค้ายาเสพติด ปัญหาเรื่องหนี้สินและการปกป้องผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมาย ในขบวนการค้ายาเสพติด

แนวความคิดเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

1. แนวคิดทางด้านกฎหมาย

ในประเทศไทยจะมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับในการดำเนินงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน โดยกำหนดว่าผู้ที่มีอายุเท่าใดเป็นเยาวชนหรือเรียกเป็นอย่างไรอื่นย่อมแตกต่างกันไปแต่ละแห่งมิได้ถือเป็นเกณฑ์เหมือนกันหมด เช่นตัวอย่างดังนี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ได้กำหนดความหมายไว้ดังนี้ “เด็ก” หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ ส่วน “เยาวชน” หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ดังนั้นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในอำนาจศาลคดีเด็กและเยาวชน คือ บุคคลอายุเกินกว่า 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส เหตุที่กฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำ ต้องมีอายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 73 บัญญัติว่า “เด็กอายุยังไม่เกิน 7 ปีบริบูรณ์ กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ”

2. แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมและการกระทำผิด

การศึกษาวิชาอาชญาวิทยา นับแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรม หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งมีแนวคิดและมุมมองต่อสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมแตกต่างกัน แบ่งเป็น 3 แนวทาง ดังต่อไปนี้

2.1 มนุษย์มีอิสระและเป็นผู้ที่เลือกประกอบอาชญากรรม (Criminal Behavior as Chosen)

มุมมองนี้มีสมมุติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ว่า มนุษย์ทุกคนมีความคิด และมีเหตุผล ดังนั้น จึงมีเจตจำนงอิสระหรือเจตจำนงเสรี (Free Will) ที่จะตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชญากรรม โดยปราศจากสิ่งบังคับทั้งจากภายนอกและภายใน ทั้งนี้ มนุษย์ได้เล็งเห็นและคำนวณถึงผลที่จะตามมาภายหลังแล้ว นักอาชญาวิทยาแนวนี้ จึงมีแนวทางในการศึกษามุ่งเน้นถึงการป้องกันอาชญากรรม โดยการหาเหตุผล ที่ทำให้มนุษย์ตัดสินใจ เลือกมีพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งเรียกอาชญาวิทยาแนวนี้ว่า แนวความคิดอาชญาวิทยาแบบดั้งเดิม (Classical Criminology) ซึ่งทฤษฎีแนวนี้ยังได้รับการยอมรับจากนักอาชญาวิทยาจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากนักทฤษฎีแนวนี้ มีความเชื่อว่ามนุษย์มีอิสระในการเลือก หรือกำหนดพฤติกรรมของตนเอง และมนุษย์ได้มีการคำนวณและวิเคราะห์ถึงผลดีผลเสียของพฤติกรรม ก่อนลงมือกระทำผิดกฎหมาย ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมที่ดีที่สุด คือ การทำให้มนุษย์เห็นว่า ผลเสียของอาชญากรรมมีมากกว่าผลดีที่จะได้รับการประกอบอาชญากรรมนั้น นักอาชญาวิทยาแนวนี้จึงพยายามคิดค้นระบบการลงโทษที่จะทำให้มนุษย์กลัว จนไม่กล้ากระทำผิด

2.2 พฤติกรรมอาชญากรรม (Criminal Behavior as Caused)

เกิดจากแรงกระตุ้นซึ่งมนุษย์ไม่สามารถควบคุมได้ มุมมองนี้มีสมมุติฐานพื้นฐานว่า พฤติกรรมของมนุษย์ส่วนมาก ถูกกำหนดโดยปัจจัยที่อยู่นอกเหนือจากการควบคุมของมนุษย์ มนุษย์จะใช้ความคิดก็เฉพาะในการปรับเปลี่ยนตนเองให้เหมาะสมเท่านั้น แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลัก ที่เกิดจากปัจจัยภายนอกได้ นักอาชญาวิทยาที่มีแนวความคิดเห็นเช่นนี้ เป็นพวกแรก คือ กลุ่มแนวความคิดอาชญาวิทยาแบบปฏิฐานนิยม (Positivist Criminology) นักอาชญาวิทยาแนวนี้ จึงพยายามหาคำตอบว่า ปัจจัยใดเป็นสาเหตุหรือก่อให้เกิดมนุษย์มีพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งสามารถแบ่งแยกได้ดังนี้ คือ ปัจจัยภายในร่างกาย (Biological Factors) ปัจจัยทางจิตใจ (Psychological Factors) และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม (Social Factors) เป็นสาเหตุที่ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมอาชญากรรม อย่างไรก็ดี นักทฤษฎีบางท่านเชื่อว่า มีปัจจัยเพียงด้านเดียวทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรรม บางท่านมีความเชื่อว่า มีหลายปัจจัยรวมกันทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2.3 กฎหมายเป็นตัวกำหนดรูปแบบและพฤติกรรมอาชญากรรมของมนุษย์ (The Behavior of Criminal Law)

มุมมองของสาเหตุพฤติกรรมอาชญากรรมแนวความคิดนี้ เพิ่งจะเกิดขึ้นประมาณทศวรรษที่ 1960 มุมมองแนวนี้มีสมมุติฐานว่า อาชญากรรมเกิดจากการที่กฎหมายของสังคม กำหนดให้ พฤติกรรมของบุคคลบางกลุ่มเป็นอาชญากรรม ในขณะที่เดียวกันก็กำหนดให้พฤติกรรมของบุคคลกลุ่มอื่น ไม่ขัดต่อกฎหมาย นักอาชญาวิทยาเรียกแนวความคิดนี้ว่า แนวความคิดอาชญาวิทยาแบบรุนแรง (Radical Criminology) นักอาชญาวิทยาแนวนี้เชื่อว่า พฤติกรรมอาชญากรรมมีสาเหตุมาจากกลไกในสังคมเป็นตัวกำหนดให้พฤติกรรมเป็นอาชญากรรม ดังนั้น นักอาชญาวิทยาแนวนี้ จึงทำการศึกษเกี่ยวกับอาชญากรรมในแนวต่าง ๆ ดังนี้

- กระบวนการที่มีการกำหนดให้พฤติกรรมของคนในสังคมให้เป็นพฤติกรรมอาชญากรรม
- ศึกษาถึงเหตุผลและปัจจัยที่ทำให้ชนชั้นต่ำ กระทำผิดมากกว่าชนชั้นกลางหรือชั้นสูง และมีแนวโน้มที่จะได้รับโทษหนักกว่า
- ศึกษาถึงเหตุผลที่ทำให้กระบวนการยุติธรรมมักมีการดำเนินการอย่างเด็ดขาดกับบุคคลบางกลุ่ม ในขณะที่มักละเลยหรือไม่สนใจกับพฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลบางกลุ่ม (10,13,14)

ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาเกี่ยวกับการกระทำผิด

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland's Differential Associations Theory)

เสนอว่าพฤติกรรมอาชญากรรมไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงมาจากพันธุกรรม หรือสภาพแวดล้อมทางสังคม หากแต่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลใกล้ชิด โดยการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าจะเป็นทางวาจา หรือลักษณะท่าทาง แต่การเรียนรู้ทางทฤษฎีนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเหมือนกับการเรียนรู้พฤติกรรมอื่น ๆ โดยมีหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับกระบวนการที่บุคคลจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาชญากรรมดังต่อไปนี้ คือ

1. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้
2. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ตามกระบวนการติดต่อสื่อสาร
3. หลักการสำคัญในส่วนของกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมนั้น เกิดขึ้นในกลุ่มบุคคลที่สนิทสนมใกล้ชิดกัน
4. เมื่อพฤติกรรมอาชญากรรมได้รับการเรียนรู้จะรวมถึง 1) เทคนิคในการกระทำผิด ซึ่งบางครั้งก็สลับซับซ้อนแต่บางครั้งก็ง่าย 2) ทิศทางเฉพาะของแรงดลใจ แรงผลักดัน การใช้เหตุผล ตลอดจนทัศนคติเกี่ยวกับการทำความผิด
5. ทิศทางเฉพาะของแรงดลใจและแรงผลักดัน จะถูกเรียนรู้จากการทำให้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมาย ในบางสังคมบุคคลอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ในขณะที่บุคคลอื่นอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย
6. หลักการสำคัญของการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกัน ก็คือ บุคคลจะกลายเป็นผู้กระทำผิดเพราะว่า ความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายมีมากกว่าความเห็นด้วยกับการไม่ละเมิดกฎหมาย
7. การคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกัน อาจจะแตกต่างกันในด้านความถี่ ระยะเวลา การให้ความสำคัญ และความเข้มข้น ซึ่งหมายความว่าถึงลักษณะของความแตกต่างกันของการคบหาสมาคม ระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม
8. กระบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม โดยการคบหาสมาคมกับรูปแบบของอาชญากรรม และต่อต้านอาชญากรรม จะมีความเกี่ยวข้องกับกลไกการทำงานที่เหมือนกับการเรียนรู้ทั่วไป

9. ในขณะที่พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไป แต่ไม่จำเป็นต้องอธิบาย โดยความต้องการและค่านิยมนั้น เนื่องจากพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม ก็มีความต้องการและค่านิยมเดียวกัน บุคคลลัทธิพิชก็เพื่อต้องการความมั่นคงทางการเงิน เช่นเดียวกับกับ กรรมกรที่ทำงานหนักเพื่อความมั่นคงในการเงิน ความพยายามที่จะอธิบาย พฤติกรรมอาชญากรรมจากแรงผลักดันและค่านิยมทั่วไป เช่น ความสุข การดิ้นรนเพื่อสถานภาพ ทางสังคม แรงกระตุ้นจากเงิน หรือความผิหวาง ฯลฯ คงจะต้องพบกับความไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ เนื่องจากจะเป็นการอธิบายได้ทั้งพฤติกรรมอาชญากรรม และพฤติกรรมถูกกฎหมาย เฉก เช่นเดียวกับกระบวนการหายใจ ที่จำเป็นสำหรับพฤติกรรมทุกประเภท แต่ไม่ได้แบ่งแยกระหว่าง พฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมถูกกฎหมาย (10,13)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Brochu S. (15) ที่ศึกษาถึงเรื่องอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ในผู้ต้องขัง ซึ่งพบว่า 2 ใน 3 ของผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมโดยรัฐบาลกลางของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ใช้ยาเสพติดใน วันที่ประกอบอาชญากรรม ได้ให้เหตุผลว่า ประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติด โดย ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการลักขโมย (มากกว่าร้อยละ 83), ปล้นจี้ (ร้อยละ 78), คัมคูน หลอกหลวง (ร้อยละ 70) และการจัดแจะอาคารบ้านเรือน (ร้อยละ 68) นอกจากนี้ ผลการศึกษา ดังกล่าวได้ยืนยันให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยาเสพติดที่มีราคาแพงและการประกอบ อาชญากรรม โดยผู้เสพยาเสพติดประเภทโคเคนซึ่งเป็นยาเสพติดที่มีราคาแพงประมาณร้อยละ 68 ยอมรับว่าประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ได้เงินมาเสพยาเสพติด

และ S. Brochu ยังได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของผลกระทบของยาเสพติดที่มีต่อสภาพ จิตใจและพฤติกรรมอาชญากร ในผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ต้องขังร้อยละ 28 เคยกระทำผิดในทุกประเภท คดีหรืออย่างน้อยหนึ่งคดี โดยได้รับอิทธิพลมาจากการเสพยาเสพติด และผู้ต้องขังร้อยละ 44 ของ ผู้ต้องขังที่เคยมีประวัติเสพยาเสพติด เชื่อว่าการเสพยาเสพติดมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการประกอบ อาชญากรรม ในขณะที่ร้อยละ 51 เห็นว่ายาเสพติดไม่มีส่วนหรือกระตุ้นให้เกิดการประกอบ อาชญากรรม และร้อยละ 5 เห็นว่าการเสพยาเสพติดทำให้ความสามารถในการประกอบ อาชญากรรมลดลง

Trevor B. (16) ศึกษาพบว่า ผู้กระทำผิดที่ถูกจับกุมส่วนใหญ่ร้อยละ 70 กระทำผิดเนื่องจาก ต้องการเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ

Grapendaal, Leuw E, Nelen H.(17) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ถูกจับกุม พบว่า ร้อยละ 24 ประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 21 ไม่ได้ประกอบอาชญากรรมเนื่องจากมีรายได้สำคัญจากระบบประกันสังคม

ชวลิต ขอดมณี และคณะ(18) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม ในผู้ต้องหา พบว่ายาเสพติดมีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรม โดยมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's v) เท่ากับ 0.68 ซึ่งแสดงว่าหากจำนวนผู้ติดยาเสพติดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้นด้วย โดยผู้ต้องหาส่วนใหญ่จะกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เท่านั้น รองลงมาคือต้องการเงินเพื่อนำไปซื้อยาเสพติด หรือใช้จ่ายอื่น ๆ โดยผู้ต้องหาที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ติดยาเสพติดก่อนก่อคดีครั้งแรก

นันทิ จิตสว่าง และคณะ (19) ศึกษา เรื่องเส้นทางชีวิตผู้ต้องขังในคดียาเสพติด พบว่าทั้งผู้เสพยาบ้าและ เฮโรอีนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 37.0 ได้เงินจากการประกอบอาชญากรรม โดยบางคนขโมยเงินจากที่บ้าน หรือจากพ่อแม่ของตน การวิ่งราวทรัพย์ การลักทรัพย์ และการปล้นทรัพย์

วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ (2) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมของผู้ต้องหาคดีอาชญากรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วไปในกรุงเทพมหานคร มีถึงร้อยละ 58 ที่ผู้ต้องหาติดยาเสพติด และผู้ต้องหาที่ติดยาเสพติดสารภาพว่า การก่ออาชญากรรมครั้งหลังสุด เนื่องมาจากยาเสพติดถึงร้อยละ 87 โดยที่ผู้ต้องหาส่วนใหญ่ก่ออาชญากรรมเนื่องมาจากยาเสพติด ร้อยละ 35 รองลงมาได้แก่ต้องการเงินร้อยละ 24 ซึ่งต้องการเงินนี้ ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเพราะการติดยาเสพติด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ต้องหาติดยาเสพติดร้อยละ 60 ก่ออาชญากรรมเนื่องมาจากยาเสพติด และร้อยละ 17 เนื่องจากต้องการเงิน และผลจากการวิเคราะห์การใช้จ่ายส่วนใหญ่ของผู้ต้องหา ร้อยละ 29 ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุดใช้จ่ายรายได้ส่วนใหญ่ในการเสพยาเสพติด และในกลุ่มผู้ต้องหาที่ติดยาเสพติดร้อยละ 50 ใช้จ่ายรายได้ส่วนใหญ่ในการเสพยาเสพติด ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย จึงกล่าวได้ว่ายาเสพติดมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรม และยาเสพติดเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมมากที่สุด

Tremblay S.(21) ศึกษาเรื่องอาชญากรรมที่ความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของประเทศแคนาดา ผลการศึกษา พบว่า อาชญากรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยทั่วไปเป็นอาชญากรรมที่ให้เงินมาซื้อยาเสพติดและเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีความรุนแรง สำหรับสาเหตุของการใช้ความรุนแรงมักขึ้นกับสถานการณ์ เช่น การไม่ให้ความยินยอมของเหยื่อเมื่อมีการประทุษร้ายต่อทรัพย์ การใช้ความรุนแรงจึงอาจขาดเจตนาหรือไม่ได้มีการเตรียมการล่วงหน้า ดังเช่นอาชญากรรมประเภทอื่นๆ สำหรับอาชญากรรมที่ผู้ติดยาเสพติดประเภทติดลึกและไม่มีเงินใน

การชื้อยาประกอบอาชญากรรม ได้แก่ การเป็นผู้ล่าเหยื่อยาเสพติด โสเภณี การลักขโมยทรัพย์สิน การจัดแวงอาคารบ้านเรือน และการต้มตุ๋นหลอกลวง อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จึงมักเป็นการลักขโมยภายในอาคารบ้านเรือน ที่ทำงาน หรือในร้านค้า ซึ่งเป็นเพียงการโจรกรรมทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่มากนัก เช่น จักรยาน หรือชิ้นส่วนเครื่องจักรกล รวมทั้งการเป็นผู้ค้ารายย่อยเพื่อแลกกับยาเสพติดหรือเงิน ในขณะที่ผู้หญิงมักจะมีการค้าประเวณีเพื่อให้ได้เงินมาชื้อยาเสพติด

Forget C. (22) ได้ศึกษาผู้ต้องขังในประเทศแคนาดาโดยผู้ต้องขังจำนวนมากกว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งถูกควบคุมตัวในสถานกักขัง Montreal (Montreal Detention Center) ได้ให้เหตุผลของการประกอบอาชญากรรมว่า เพื่อให้ได้เงินมาชื้อยาเสพติดเพื่อเสพ โดยร้อยละ 33.0 ได้เงินมาชื้อยาเสพติดจากการเป็นผู้ค้ารายย่อยและการรับจ้างเดินยอด คือ ตนเองไม่ได้เป็นผู้ขายเอง แต่จะเป็นผู้ที่ไปชื้อยามาให้แล้วให้คนใกล้ชิดเช่นเพื่อนเป็นคนขาย โดยได้รับค่าจ้างเป็นยาเสพติดแทนตัวเงินหรืออาจได้รับค่าจ้างเป็นค่าตอบแทน จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงผู้เสพบางส่วนได้หาเงินด้วยวิธีการสุจริต เช่น การขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง

Goldstein P.J.(23) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการฆาตกรรมกับยาเสพติด พบว่า มีเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกฆาตกรรมเสียชีวิตจำนวนไม่มากนักที่เกิดจากผู้กระทำผิดอยู่ภายใต้อิทธิพลของยาเสพติด ในขณะที่การฆาตกรรมส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดมักตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

และ Goldstein P.J.(24) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการฆาตกรรมกับยาเสพติด โดยศึกษาการฆาตกรรม จำนวน 218 คดี ในนิวยอร์ก ในปี 1998 โดยมีสมมติฐานว่า การฆาตกรรมดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับยาเสพติด ผลการศึกษายืนยันว่า การฆาตกรรม ร้อยละ 14 มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของยาเสพติดที่กระตุ้นให้เกิดการใช้ความรุนแรง ในขณะที่การฆาตกรรม ร้อยละ 74 มีความสัมพันธ์กับการฆาตกรรมในตลาดมืดของการค้ายาเสพติดและการล่าเหยื่อ ยาเสพติด

Fedorowycz O. (25) ศึกษาเรื่องคดีฆาตกรรมในประเทศแคนาดา พบว่า ผู้กระทำผิดในคดีฆาตกรรมในประเทศแคนาดา ร้อยละ 50 ได้เสพเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดก่อนที่จะประกอบอาชญากรรม

หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม (26) ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.7 ถูกดำเนินคดีเป็นครั้งแรก เยาวชนที่ถูกจับกุมดำเนินคดีสูงที่สุดคือ 8 ครั้ง อายุที่ถูกดำเนินคดีปัจจุบันอยู่ระหว่าง 12-24 ปี อายุที่น้อยที่สุดที่เยาวชนถูกจับกุมในคดีแรกคือ 9 ปี ร้อยละ 49.3 ลักษณะคดีที่กระทำผิดในคดีปัจจุบันร้อยละ 50 เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการเสพ

ครอบครองและจำหน่ายยาเสพติด รองลงมาร้อยละ 26.7 เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในกลุ่มที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินล้วนมีประสบการณ์ในการเสพหรือเคยจำหน่ายยาเสพติดด้วย เยาวชนร้อยละ 98.9 มีประสบการณ์ในการเสพยาบ้า รองลงมาได้แก่ กัญชาร้อยละ 58.8 ไอซ์ ร้อยละ 20.1 และสารระเหยร้อยละ 14.4 ทั้งนี้พบว่า ไอซ์เป็นสารเสพติดที่มีสัดส่วนการเสพในกลุ่มเยาวชนหญิงสูงกว่าเยาวชนชายค่อนข้างมาก สถานที่ที่เยาวชนนิยมใช้เพื่อเสพยาเสพติด ได้แก่ บ้านเพื่อน บ้านตนเอง หอพัก/คอนโด/ห้องเช่า เป็นต้น เยาวชนที่เสพยาบ้าเป็นครั้งสุดท้ายระบุปริมาณในการเสพยาบ้าต่อครั้งตั้งแต่ 1 ส่วน 4 เม็ด จนถึงสูงที่สุด 100 เม็ด

เยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ บิดาคีฬามูรา สุขกัญญาและใช้เฮโรอีน มารดาเล่นการพนัน พี่ถูกจำคุกด้วยคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด สูงที่สุด เยาวชนประมาณ 3 ใน 4 เคยประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนและการทำงาน และ 2 ใน 3 ประสบปัญหาการเงินจนต้องนำไปปรึกษาผู้อื่น เยาวชน 2 ใน 5 เคยมีปัญหทะเลาะกับบิดาและมารดา บุคคลที่เยาวชนให้ความไว้วางใจในการปรึกษาปัญหาการเงินสูงที่สุด ได้แก่ มารดา หากเยาวชนมีปัญหากับเพื่อน คนรัก หรือทะเลาะกับบิดามารดา มักนำไปปรึกษาเพื่อน

วิชา ด้านข้าราชการ และคณะ (5) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ลักษณะประชากรและพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด ในกลุ่มผู้ถูกคุมประพฤติ พบว่า กลุ่มศึกษาเป็นชาย ร้อยละ 72 อายุเฉลี่ย 26.3 ± 7.1 ปี โสดร้อยละ 43 การศึกษาดำรงมัธยมศึกษา ร้อยละ 80 มีงานประจำ ร้อยละ 56 และ 1 ใน 4 มีรายได้จากงานทุจริตพ่อหรือแม่เสียชีวิต/เลิกกัน/หย่าร้างสูงมาก ร้อยละ 42 เคยถูกจับก่อนครั้งนี้ ร้อยละ 55 ในจำนวนนี้ถูกจับ 2 ครั้งขึ้นไปสูงมากร้อยละ 77 ครั้งแรกเป็นคดียาเสพติด 3 ใน 4 ครั้งนี้เกือบทั้งหมดเป็นคดียาบ้า

วิชา ด้านข้าราชการ (27) ศึกษาเรื่องการใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติและบำบัดรักษา พบว่า สภาพทางสังคม เศรษฐกิจและพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นที่ถูกคุมประพฤติในคดีสารเสพติด รวมทั้งผู้เข้าบำบัดรักษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑล รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคมถึง ธันวาคม พ.ศ. 2549 ได้กลุ่มศึกษา 208 ราย เป็นชายร้อยละ 69 เคยมีคู่ ร้อยละ 17 ระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ 2 ใน 3 มีงานทำ ส่วนใหญ่อาชีพรับจ้าง มีรายได้จากงานทุจริตประมาณ 1 ใน 4 และเป็นกลุ่มที่มีงานทำร้อยละ 62 พ่อหรือแม่หรือทั้งสองคนเสียชีวิต เลิกกัน หย่าร้างสูงมากร้อยละ 55 และ 3 ใน 4 มีคู่อุปการะ กลุ่มศึกษาพักอาศัยในบ้านเช่า หอพักประมาณ 1 ใน 4 มีประวัติเคยถูกจับมาก่อนร้อยละ 46 และถูกจับ 2 ครั้งขึ้นไปสูงมากร้อยละ 77 ส่วนใหญ่เป็นคดีเสพยาบ้า มีผู้เคยเข้าบำบัดรักษาสารเสพติดเพียงร้อยละ 18 อายุเฉลี่ยที่ใช้สารฯ แต่ละชนิดครั้งแรกอยู่ระหว่าง 15-19 ปี เคยใช้ยาบ้าร้อยละ 95 กัญชาร้อยละ 54 การใช้ยาฮี เฮโรอีน ไอซ์ กระท่อม และสารระเหย อยู่ระหว่างร้อยละ 11.5-19.6

แนวโน้มการใช้สารเสพติดสมัยใหม่ในกลุ่มหญิงสูงกว่าชายประมาณ 2-5 เท่า วัยรุ่นกลุ่มนี้มีประสบการณ์เพื่อจัดหา ส่งหรือจำหน่ายสารเสพติด ร้อยละ 37 พบในกลุ่มหญิงมากกว่าชาย พฤติกรรมนี้มีความสัมพันธ์กับจำนวนชนิดสารเสพติดที่เคยใช้ประวัติการถูกจับกุม และการมีบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับสารฯ ($P < 0.01$) และ พบว่า กลุ่มที่มีโอกาสสูงที่จะกลับไปใช้สารเสพติดอีกในอนาคตได้แก่ เคยใช้สารฯหลายชนิด เคยถูกจับกุม และมีพฤติกรรมจำหน่ายฯ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

สุนิสา จิรณานนท์ (28) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี พบว่า เด็กและเยาวชนหญิงที่ใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ เด็กและเยาวชนหญิง ส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน มีระยะเวลาในการเสพมากกว่า 1 ปี และกระทำความผิดเป็นครั้งแรกในความผิดคดีครอบครองยาเสพติด ส่วนปัจจัยภายนอกด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ในด้านการคบเพื่อน เด็กและเยาวชนหญิง มีระดับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่ค่อนข้างดี แต่มีเพื่อนส่วนใหญ่เคยใช้ยาเสพติด ในด้านสภาพแวดล้อมนั้น มีที่พักอาศัยอยู่ใกล้แหล่งยาเสพติด และมีคนเสพยาเสพติดมาก ในด้านสภาวะทางเศรษฐกิจนั้นอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดมากขึ้น สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่ คือ อยากรู้อยากลอง มีเรื่องไม่สบายใจและมีแหล่งขาย แหล่งมั่วสุ่มใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย

สมิต วัฒนชัยคุณกร (29) ศึกษาเรื่องการแพร่ระบาดของสารเสพติดและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุในช่วงวัยรุ่นตอนต้น (13-15 ปี) รองลงไปอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง (16-18 ปี) โดยมีอายุเฉลี่ย 14.85 ปี อาชีพของบิดามารดา ส่วนมากบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและอาชีพค้าขาย เช่นเดียวกับมารดาที่ส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือค้าขาย รายได้ต่อเดือนของบิดา ส่วนมากอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท รองลงมามีรายได้ 2,001-5,000 บาท โดยเฉลี่ยของบิดาค่ากับ 10,536 บาท รายได้ของมารดาส่วนมาก มีรายได้ 2,001-5,000 บาท รองลงมามีรายได้ 5,001-10,000 บาท โดยมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 8,483 บาท

มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าอยู่ในระดับเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าร้อยละ 6.93 ระดับเคยทดลองใช้ร้อยละ 3.53 นักเรียนที่เสพยาบ้าอยู่ในปัจจุบันมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 2.16 ส่วนมากเริ่มเสพครั้งแรกเมื่ออายุอยู่ในช่วง 12-18 ปี รองลงมาเริ่มเสพเมื่ออยู่ในช่วงอายุ 10-12 ปี อายุเฉลี่ยเมื่อ

เริ่มเสพเท่ากับ 14 ปี สาเหตุที่เสพเพราะต้องการทดลองเพื่อนชวน และเครียด โดยปริมาณการเสพแต่ละครั้ง ประมาณ ¼-1 เม็ด และบางคนใช้ถึง 2-3 เม็ดต่อครั้ง ส่วนมากมักเสพเดือนละ 1 ครั้ง รองลงมาเสพสัปดาห์ละ 1 ครั้ง วิธีการได้ยาบ้ามาเสพ ส่วนมากได้มาจากการซื้อด้วยเงินของตนเอง รองลงมาเป็นเพื่อนฝูงซื้อมาและบางคนขอเงินบิดา มารดาซื้อ เมื่อมีความต้องการหรืออยากเสพยาบ้า ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าได้ ได้แก่ อายุ บุคลิกภาพมีความวิตกกังวล และซึมเศร้า บุคลิกภาพเกร/ ทำผิดถูกระเบียบ สถานภาพของบิดา แบบอย่างในการเสพยาบ้า และความเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า โดยจำแนกสมการออกเป็น 3 สมการ ซึ่งคาดคะเนกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 51.25

ศรัณย์ ภัทรพงศ์ (30) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ในจังหวัดจันทบุรี พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุ 17 ปี มากกว่าอายุอื่นๆ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน อาชีพของบิดามารดา รับจ้าง ขณะถูกจับส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และประมาณ 3 ใน 4 ออกจากโรงเรียนไปแล้ว และยังไม่มีการทำงาน พฤติการณ์แห่งคดีที่ถูกจับและลักษณะของการกระทำผิด คือ มียาบ้าไว้ในครอบครอง เสพยาบ้า และมียาบ้าไว้ในครอบครองจำหน่าย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย (Research Design)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional descriptive study) ศึกษาพฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample)

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) คือ เยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

ประชากรตัวอย่าง (Population Sample) คือ เยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวนประมาณ 711 คน (ข้อมูลเดือนพฤษภาคม 2551) ที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

ตัวอย่าง (Sample) คือ เยาวชนชายในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2551 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยเลือกเยาวชนที่เข้ารับการฝึกที่สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวนประมาณ 126 คน ซึ่งมีสถิติสัมปัญญะ สมบูรณ์ดี สามารถตอบคำถามได้

ขนาดตัวอย่าง (Sample Size) กำหนดโดยใช้สูตร Yamane (31) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.1

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$N = \frac{711}{1 + 711(0.1)^2}$$

$$n = 88 \text{ คน}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะมี response rate ประมาณ 70 % เมื่อกำหนดแล้วจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 คน

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกเยาวชนที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ในช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Table of random number) ตามรายชื่อ เพื่อให้ได้ตามจำนวนขนาดที่กำหนดไว้ (126 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปแบบ Structure interview โดยแบ่งตามหัวข้อในการเก็บข้อมูล คือ ด้านตัวบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้, ด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของบิดา มารดา รายได้ครอบครัว การใช้ยาเสพติดของบิดา มารดา และด้านสังคม ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การคบเพื่อน จำนวน 23 ข้อ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง โดยคิดค่าคะแนนออกมาเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านยาเสพติดแบบ Structure interview ได้แก่ อายุเริ่มแรกของการเสพยา ประเภทของยาเสพติด ระยะเวลาที่ติดยาเสพติด จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดต่อวัน การขาย/ส่งยาเสพติด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยได้พัฒนาและดัดแปลงมาบนเครื่องมือที่สร้างโดย ชวลิต ยอดมณี และคณะ(18) และวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ(20) โดยคิดค่าคะแนนออกมาเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอาชญากรรมแบบ Structure interview ได้แก่ ประวัติการถูกจับหรือกระทำความผิด จำนวนครั้งที่กระทำความผิด สาเหตุที่กระทำความผิด ข้อหาที่กระทำความผิด จำนวน 9 ข้อ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยคิดค่าคะแนนออกมาเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ส่วนที่ 4 แบบวัดข้อมูลด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จำนวน 12 ข้อ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือมาจากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) โดยคิดค่าคะแนนดังนี้

ข้อ P1 ถ้าตอบว่า “ใช่” อย่างน้อย 2 ข้อ ถือว่ามีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder)

ข้อ P2 ลงรหัสว่า “ใช่” อย่างน้อย 3 ข้อ ถือว่ามีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder)

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ทำการศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลจากตำรา เอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในการวิจัย
2. กำหนดขอบเขตในส่วนเนื้อหาข้อความของคำถาม เพื่อให้ครอบคลุมตัวแปรต่างๆ ที่จะทำการศึกษา ก่อนการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่สนใจ จากนั้นจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบลักษณะของข้อคำถามและเนื้อหา เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุง

การตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของเครื่องมือ

1. แบบสัมภาษณ์ในด้านข้อมูลทั่วไป ด้านยาเสพติด และด้านอาชญากรรม เมื่อสร้างแบบสอบถามทุกหัวข้อแล้ว จึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบลักษณะของข้อคำถามและเนื้อหา แล้วนำไปทดลองสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่เข้ารับการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทางด้านยาเสพติด และด้านสุขภาพจิตตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบหาความตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งคำนวณจากการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence หรือ IOC) โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton (32)

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\Sigma R}{N}$$

โดยที่ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม
 ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากข้อคำถาม 47 ข้อ คำนวณความตรงเชิงเนื้อหารายข้อได้ = 0.5 – 1.0

และค่าคะแนนความตรงเชิงเนื้อหาโดยรวม = 0.920

2. แบบสัมภาษณ์ด้านพฤติกรรม ซึ่งใช้แบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) เพื่อแยกพฤติกรรม Conduct Disorder และ Antisocial Personality Disorder

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection)

1. จัดทำหนังสือขอความร่วมมือจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปถึงอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) และขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้
2. ติดต่อเพื่อขออนุญาตและแนะนำตนเอง ซึ่งแจ้งรายละเอียดให้กับผู้อำนวยการสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการมาเก็บข้อมูล และขอข้อมูลของเยาวชนจากแบบบันทึกประวัติของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
3. ไปพบและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ประจำสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล
4. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) กรณีที่กลุ่มตัวอย่างอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรม และชี้แจงกลุ่มตัวอย่าง ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการมาเก็บข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ข้อมูล
5. เตรียมการนัดเจ้าหน้าที่และผู้ให้สัมภาษณ์ตามวันและเวลาที่กำหนด
6. รวบรวมข้อมูลที่ได้ นำมาแปลผลและวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณจากการสัมภาษณ์แบบ Structure interview โดยใช้โปรแกรม SPSS ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติดังนี้

1. วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ได้แก่ Chi-Square test, Fisher Exact test, T- test เพื่อศึกษาพฤติกรรมอาชญากรรมกับการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาลักษณะของพฤติกรรมการกระทำความผิดทางด้านอาชญากรรม ประวัติการใช้ยาเสพติด และความสัมพันธ์ของการกระทำความผิดต่างๆ ทางอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) โดยมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 นำเสนอผลการวิจัยของข้อมูลทั่วไป

- 1.1 ด้านตัวบุคคล
- 1.2 ด้านครอบครัว
- 1.3 ด้านสังคม

ส่วนที่ 2 นำเสนอผลการวิจัยของข้อมูลด้านยาเสพติด

- 2.1 ข้อมูลด้านลักษณะการใช้ยาเสพติด
- 2.2 ข้อมูลด้านการขายหรือส่งยาเสพติด

ส่วนที่ 3 นำเสนอผลการวิจัยของด้านอาชญากรรม

- 4.1 ประวัติการถูกจับ
- 4.2 อายุเริ่มแรกของการถูกจับ
- 4.3 การกระทำความผิดด้านต่างๆ

ส่วนที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยของด้านพฤติกรรม

- 4.1 พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) จากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.)
- 4.2 พฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.)

ส่วนที่ 5 นำเสนอผลการวิจัยของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่างๆ

- 5.1 ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดกับของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการขาย / ส่งยาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาญากรรมคดียาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

5.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติ t-test

5.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนครั้งที่ถูกจับกับปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

1.1 ข้อมูลด้านตัวบุคคล

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลด้านตัวบุคคล	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
อายุ		
14-16	22	17.5
17-19	92	73
20-22	12	9.5
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาตอนต้น	6	4.8
ประถมศึกษาตอนปลาย	39	31.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	66	52.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. / ปวส.	15	11.9
การเรียนซ้ำชั้น		
ไม่เคย	110	87.3
เคย	16	12.7
สถานภาพ		
โสด	107	84.9
คู่	19	15.1

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของเยาวชน

ข้อมูลด้านตัวบุคคล	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	65	51.6
เกษตรกรรม	1	0.8
ค้าขาย	8	6.3
รับจ้าง	50	39.7
อื่นๆ (นักเรียน)	2	1.6
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย		
บิดา	22	17.8
มารดา	30	23.8
พ่อเลี้ยง	4	3.2
แม่เลี้ยง	2	1.4
พี่น้อง	33	25.7
ญาติ	22	17.8
เพื่อน	6	5.0
แฟน	7	5.3

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของเยาวชน

ข้อมูลด้านตัวบุคคล	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1	0.80
5,001 - 10,000 บาท	31	24.6
10,001 - 15,000 บาท	13	10.30
15,001 - 20,000 บาท	12	9.50
มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป	22	17.50
ไม่ทราบ	47	37.30
บุคคลที่ขอความช่วยเหลือ เวลามีปัญหาเรื่องเงิน		
บิดา	16	12.7
มารดา	42	33.3
พี่น้อง	11	8.7
ญาติ	19	15.1
เพื่อน	17	13.5
แฟน	2	1.6
ไม่ขอความช่วยเหลือใคร	19	15.1

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของเยาวชนผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์

ข้อมูลด้านตัวบุคคล	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
บุคคลที่ขอความช่วยเหลือ เวลามีปัญหา		
บิดา	11	8.7
มารดา	30	23.8
พี่น้อง	12	9.5
ญาติ	14	11.1
เพื่อน	34	27.0
เพื่อน	34	27.0
แฟน	5	4.0
ไม่ขอความช่วยเหลือใคร	20	15.9

จากตารางที่ 1 พบว่า เยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวนประมาณ 126 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 17 - 19 ปี อายุโดยเฉลี่ยของเยาวชน 17.71 ± 1.303

เยาวชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 66 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และเป็นเยาวชนที่ไม่เคยเรียนซ้ำชั้นเลยจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3

เยาวชนส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 84.9

เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และรองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7

การพักอาศัยก่อนเข้ามารับโทษของเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพี่น้อง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมาเป็นมารดา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

สำหรับรายได้เฉลี่ยของบิดามารดา โดยมีเยาวชนที่ไม่ทราบรายได้ของบิดามารดา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และรายได้เฉลี่ยของบิดามารดาส่วนใหญ่มีรายได้ในช่วง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 24.6

เวลาที่เยาวชนมีปัญหาเรื่องเงินส่วนใหญ่เยาวชนมักขอความช่วยเหลือหรือพึ่งพามารดา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงไปคือ ยืมญาติ และมักจะไม่พึ่งพาหรือขอความช่วยเหลือใคร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1

บุคคลที่เยาวชนขอความช่วยเหลือ เวลามีปัญหาส่วนใหญ่เป็นเพื่อน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงไปคือ มารดา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 ข้อมูลด้านครอบครัว

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านครอบครัวของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
สภาพความเป็นอยู่ของบิดา		
มีชีวิตอยู่	108	85.7
เสียชีวิตแล้ว	18	14.3
อาชีพของบิดา		
รับจ้าง	55	43.7
ค้าขาย	16	12.7
เกษตรกรรม	3	2.4
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	8	6.3
ธุรกิจส่วนตัว	13	10.3
ไม่ทราบ	24	19.0
อื่นๆ	7	5.6
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบิดา		
ไม่มี	94	74.6
มี	32	25.4
สภาพความเป็นอยู่ของมารดา		
มีชีวิตอยู่	120	95.2
เสียชีวิตแล้ว	6	4.8

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านครอบครัวของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
อาชีพมารดา		
รับจ้าง	49	38.9
ค้าขาย	32	25.4
เกษตรกรรม	4	3.2
ธุรกิจส่วนตัว	6	4.8
ไม่ทราบ	15	11.9
อื่นๆ	20	15.9
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของมารดา		
ไม่มี	119	94.4
มี	7	5.6
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	45	35.7
แยกกันอยู่	44	34.9
หย่าร้าง	16	12.7
คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต	21	16.7

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า บิดาและมารดาของเยาวชนส่วนใหญ่ยังคงมีชีวิตอยู่ จำนวน 108 คนและ 120 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 95.2 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มารดาของเยาวชนยังคงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 และมี บิดามารดาที่แยกกันอยู่จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ซึ่งจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก

บิดาและมารดาของเยาวชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง 55 คน และ 49 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 43.7 และ 38.9 ตามลำดับ ซึ่งประวัติในส่วนนี้เยาวชนบอกว่าไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดา เนื่องจากไม่ได้อยู่ด้วยกันตั้งแต่เกิด หรือไม่เคยรู้จักหน้าว่าบิดามารดาของตนเป็นใคร และเยาวชนบางคนมีบิดามารดาที่เสียชีวิตแล้ว จึงไม่สามารถได้ข้อมูลจากเยาวชนครบทุกคน

บิดาของเยาวชนส่วนใหญ่เคยมีประวัติพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 และเยาวชนที่มีบิดาไม่เคยมีประวัติพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดเลย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6

มารดาของเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดเลย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 และมารดาที่เคยมีประวัติพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของชนิดยาเสพติดที่บิดา มารดาของเยาวชนผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์เคยใช้

ชนิดของยาเสพติด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยาเสพติดที่บิดาใช้ (n = 32)		
ยาบ้า	24	75.0
กัญชา	6	18.8
สารระเหย	1	3.1
อื่นๆ	1	3.1
ยาเสพติดที่มารดาใช้ (n = 7)		
ยาบ้า	6	85.7
กัญชา	1	14.3

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าชนิดของยาเสพติดที่บิดาของเยาวชนใช้มากที่สุด คือ ยาบ้า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงไป คือ กัญชา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ส่วน มารดาของเยาวชนใช้ยาบ้ามากที่สุดจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงไป คือ กัญชา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

1.3 ข้อมูลด้านสังคม

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยของเยาวชนผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์

ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
บ้านอยู่ใกล้บริเวณ		
วัด	48	38.2
ตลาด	20	16.0
โรงเรียน	28	22.2
โรงพยาบาล	6	4.9
ชุมชนแออัด	6	4.9
สถานบันเทิง	3	2.1
ศูนย์การค้า	12	9.7
อื่นๆ	3	2.1

จากตารางที่ 4 พบว่า ลักษณะชุมชนที่เยาวชนอาศัยอยู่ใกล้กับวัดมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงไป คือ โรงเรียน จำนวน 28 คน และตลาด จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.2 และ 16.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการคบเพื่อนของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การคบเพื่อน	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
การเข้าร่วมแก๊งค์กับเพื่อนในชุมชน		
ไม่เคย	13	10.3
เคย	113	89.7
กิจกรรมที่ทำร่วมกับกลุ่ม (n = 113)		
ดื่มสุรา	25	22.1
ใช้ยาเสพติด	2	1.8
เล่นการพนัน	4	3.5
เล่นเกม	17	15.0
แข่งรถ / ชิ่งรถ	22	19.5
ลักขโมย	1	0.9
นั่งเล่น / พุดคุย	31	27.4
ไปเที่ยว	11	9.7

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนมักจะเข้าร่วมกลุ่มแก๊งค์กับเพื่อนในชุมชน จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 89.7 โดยกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับกลุ่มมากที่สุด คือ นั่งเล่น หรือพุดกัน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงไป คือ ดื่มสุรา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อนของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน		
ไม่มี	18	14.3
มี	108	85.7
ยาเสพติดที่กลุ่มเพื่อนใช้ (n = 108)		
ยาบ้า	71	65.7
กัญชา	29	26.9
สารระเหย	3	2.8
อื่นๆ เช่น ยาไอซ์ ยาเค	5	4.6

จากตารางที่ 6 พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีกลุ่มเพื่อนที่คบด้วยมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดสูงถึงจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ชนิดของยาเสพติดที่นิยมสูงสุดในกลุ่มเพื่อนของเยาวชน คือ ยาบ้า จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงไป คือ กัญชา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านยาเสพติดของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

2.1 ข้อมูลด้านการใช้ยาเสพติด

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
ประวัติการใช้ยาเสพติด		
ไม่มี	11	8.7
มี	115	91.3
ยาเสพติดชนิดแรกที่ใช้ (n = 115)		
ยาบ้า	74	64.3
กัญชา	32	27.8
สารระเหย	6	5.2
อื่นๆ	3	2.6
ชนิดของยาเสพติดที่ใช้บ่อย (n = 115)		
ยาบ้า	73	63.5
กัญชา	34	29.6
อื่นๆ	8	7.0

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
ความถี่ของช่วงที่ใช้ยาเสพติดมากๆ (n = 115)		
ทุกวัน	68	59.1
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	31	27.0
สัปดาห์ละครั้ง	3	2.6
เดือนละ 2-3 ครั้ง	2	1.7
เดือนละครั้ง	1	0.9
ไม่ทุกเดือน	10	8.7
บุคคลที่เสพยาด้วยบ่อยที่สุด (n = 115)		
เสพคนเดียว	28	24.3
เพื่อน / แฟน	86	74.8
ญาติ-พี่น้อง	1	0.9

จากตารางที่ 7 เยาวชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดสูงถึงจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 91.3 ชนิดของยาเสพติดชนิดแรกที่เยาวชนใช้ส่วนใหญ่คือ ยาบ้า จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงไป คือ กัญชา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

ชนิดของยาเสพติดที่เยาวชนใช้บ่อยที่สุดคือ ยาบ้า จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงไป คือ กัญชา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6

ความถี่ในการใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่พบว่า เยาวชนมีการใช้ยาเสพติดทุกวันจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 และรองลงไป คือ สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

บุคคลที่เยาวชนนิยมเสพด้วยบ่อยที่สุดคือ กลุ่มเพื่อน หรือแฟน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงไป คือ เสพคนเดียว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 นับว่ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดของเยาวชนเป็นอย่างมาก

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยอายุที่ใช้ยาเสพติด และจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อยาเสพติดของ
 เยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด	Min	Max	Mean	SD.
อายุ	14	22	17.71	1.303
รายได้ (เดือน)	800	22,000	6,681.67	3,372.04
ช่วงอายุที่ใช้ยาเสพติดครั้งแรก (ปี)	10	18	14.29	1.56
ช่วงอายุที่ใช้ยาเสพติดมากๆ (ปี)	12	19	15.77	1.39
ช่วงอายุที่ใช้ยาเสพติดครั้งสุดท้าย (ปี)	13	20	16.79	1.31
จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งแรก (บาท)	20	7,500	288.81	712.40
จำนวนเงินที่ซื้อยาเสพติดช่วงติดมากๆ (บาท)	50	20,000	1,504.76	2,455.24
จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งสุดท้าย (บาท)	20	27,000	1,416.91	3,574.65

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีช่วงอายุเฉลี่ย 17.71 ± 1.303 ปี อายุที่น้อยที่สุดที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรก คือ 10 ปี และช่วงอายุที่น้อยที่สุดที่ใช้ยาเสพติดมากๆ คือ 12 ปี และช่วงอายุที่น้อยที่สุดที่ใช้ยาเสพติดครั้งสุดท้าย คือ 13 ปี

จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งแรกน้อยที่สุด คือ 20 บาทต่อวัน และมากที่สุด คือ 7,500 บาทต่อวัน ส่วนจำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดช่วงที่ติดมากๆ นั้น มากที่สุดถึง 20,000 บาทต่อวัน

จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งสุดท้าย มากที่สุดถึง 27,000 บาทต่อวัน โดยรายได้เฉลี่ยของเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ที่ $6,681.67 \pm 3,372.04$ บาทต่อเดือน

2.2 ข้อมูลด้านการขายหรือส่งยาเสพติด

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการขายหรือส่งยาเสพติดของเยาวชนผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์

การขายหรือส่งยาเสพติด	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
ประวัติการขายหรือส่งยาเสพติด		
ไม่เคย	37	29.4
เคย	89	70.6
ความถี่ของช่วงที่ขายหรือส่งยาเสพติด (n = 89)		
ทุกวัน	63	70.8
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	19	21.3
เดือนละ 2-3 ครั้ง	2	2.2
เดือนละครั้ง	2	2.2
ไม่ทุกเดือน	3	3.4
ยาเสพติดชนิดแรกที่ขายหรือส่ง (n = 89)		
ยาบ้า	83	93.3
กัญชา	4	4.5
สารระเหย	1	1.1
อื่นๆ	1	1.1
ยาเสพติดชนิดสุดท้ายที่ขายหรือส่ง (n = 89)		
ยาบ้า	80	89.9
กัญชา	2	2.2
อื่นๆ	7	7.9

ตารางที่ 9 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการขายหรือส่งยาเสพติดของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การขายหรือส่งยาเสพติด	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
คำตอบแทนที่ได้จากการขายหรือส่งยาเสพติด (n = 89)		
เงิน	19	21.3
เงิน และยาเสพติด	67	75.3
อื่นๆ	3	3.4
ลูกค้าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ (n = 89)		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	13	14.6
รับจ้าง	59	66.3
ค้าขาย	2	2.2
นักเรียน / นักศึกษา	11	12.4
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1	1.1
อื่นๆ	3	3.4

จากตารางที่ 9 พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่เคยมีประวัติการขาย หรือส่งยาเสพติดมากถึง 89 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6 และความถี่ของช่วงที่ขาย หรือส่งยาเสพติด ส่วนใหญ่พบว่าเยาวชนมีการขาย หรือส่งยาเสพติดทุกวัน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8

ชนิดของยาเสพติดที่ขาย หรือส่งครั้งแรกของเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ขาย หรือส่งยาบ้าเป็นครั้งแรก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงไป คือ กัญชา และสารระเหย ซึ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และเมื่อพิจารณาถึงยาเสพติดที่ขาย หรือส่งครั้งสุดท้ายก่อนถูกจับกุม พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงชนิดยาเสพติดที่ขาย หรือส่ง ยังคงเป็นยาบ้า กัญชาและอื่นๆ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงค่าตอบแทนที่ได้จากการขาย หรือส่งยาเสพติดต่อครั้ง พบว่าส่วนใหญ่ได้ทั้งเงินและยาเป็นค่าตอบแทน จำนวนมากถึง 67 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงไปคือ ได้เงินเป็นค่าตอบแทนเพียงอย่างเดียว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3

ลูกค้าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงไปคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยอายุ จำนวนลูกค้า และค่าตอบแทนที่ได้จากการขายหรือส่งยาเสพติดของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

รายละเอียดการขายหรือส่งยาเสพติด	Min	Max	Mean	SD.
ช่วงอายุที่เริ่มขาย/ส่งยาเสพติดครั้งแรก (ปี)	7	18	15.09	1.75
ช่วงอายุที่ขาย/ส่งยาเสพติดครั้งสุดท้าย (ปี)	13	20	16.71	1.24
เงิน ที่ได้ตอบแทนต่อวัน (บาท)	200	100,000	7,526.19	14,912.0
ยาเสพติด ที่ได้ตอบแทนต่อวัน (เม็ด)	1	400	51.01	96.34
จำนวนลูกค้าในแต่ละวัน (คน)	1	100	21.26	21.20
จำนวนลูกค้าทั้งหมด (คน)	1	400	69.08	83.47
ช่วงอายุส่วนใหญ่ของลูกค้า (ปี)	15	60	22.65	6.30

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนเริ่มขาย หรือส่งยาเสพติดครั้งแรกในช่วงอายุเฉลี่ย 15.09 ± 1.75 ปี อายุที่น้อยที่สุดที่เริ่มขาย หรือส่งยาเสพติดครั้งแรก คือ 7 ปี และช่วงอายุที่น้อยที่สุด ที่ขาย หรือส่งยาเสพติดครั้งสุดท้าย คือ 13 ปี

จำนวนเงินที่เยาวชนได้ตอบแทนจากการขาย หรือส่งยาเสพติด มีจำนวนสูงสุดถึง 100,000 บาทต่อวัน โดยเฉลี่ยประมาณ $7,526.19 \pm 14,912.0$ บาทต่อวัน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่สูงมาก โดยอยู่ในกลุ่มผู้ค้ารายใหญ่

ส่วนปริมาณของยาเสพติดที่ได้เป็นค่าตอบแทนต่อวัน มีปริมาณสูงถึง 400 เม็ดต่อวัน หรือ 2 ก้อนต่อวัน โดยยาเสพติดที่ได้เยาวชนส่วนใหญ่มักจะนำมาใช้เพื่อเสพเอง แต่มีเยาวชนบางส่วนที่

นำไปขายต่อเพื่อผลกำไรอีกที โดยเฉลี่ยแล้วปริมาณยาเสพติดที่ได้ตอบแทนอยู่ที่ 51.01 ± 96.34 เม็ดต่อวัน

เยาวชนส่วนใหญ่มีจำนวนลูกค้าที่ทำการค้าขายในแต่ละวันโดยเฉลี่ย 21.26 ± 21.20 คนต่อวัน และจำนวนลูกค้าสูงสุด คือ 100 คนต่อวัน และจำนวนลูกค้าทั้งหมดโดยเฉลี่ย 69.08 ± 83.47 โดยเยาวชนบางคนมีจำนวนลูกค้าสูงถึง 400 คน นอกจากนั้นยังพบว่าเยาวชนบางคนที่เป็นผู้ค้ารายใหญ่มีอยู่หลายรายที่มีลูกค้ามากกว่า 50 คนขึ้นไป ซึ่งสาเหตุที่เยาวชนผู้ค้าบางรายมีลูกค้ามากเนื่องจาก มีการจำหน่ายยาเสพติดให้ลูกค้าที่นำไปจำหน่ายต่อ และลูกค้าที่เป็นผู้เสพติด

ช่วงอายุส่วนใหญ่ของลูกค้าที่มารับซื้อยาเสพติด อยู่ในช่วงอายุเฉลี่ย 22.65 ± 6.30 ปี อายุของลูกค้าที่น้อยที่สุด คือ 15 ปี และอายุที่มากที่สุดที่มารับซื้อยาเสพติด คือ 60 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านอายุกรรมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละการกระทำผิด และสาเหตุของการกระทำผิด ในคดีต่างๆ ของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรมอายุกรรม	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
ประวัติการถูกจับ (ไม่รวมครั้งนี้)		
ไม่เคย	40	31.7
เคย	86	68.3
จำนวนครั้งที่ถูกจับ (รวมครั้งนี้)		
1 ครั้ง	42	33.3
2 ครั้ง	35	27.8
3 ครั้ง	24	19.0
4 ครั้ง	11	8.7
มากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป	14	11.1
ครั้งแรกถูกจับในข้อหา		
การกระทำผิดเกี่ยวกับร่างกาย	15	11.9
การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ	8	6.3
การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	32	25.4
การกระทำผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน การพนัน	6	4.8
การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	56	44.4
อื่นๆ	9	7.1

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละการกระทำ ความผิด และสาเหตุของการกระทำ ความผิด ในคดีต่างๆ ของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรมอาชญากรรม	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
สาเหตุของการกระทำ ความผิดในครั้งแรก		
ทะเลาะวิวาท / บันดาลโทสะ	15	11.9
เพื่อนชวน / อยากรลอง	34	27.0
สนุกสนาน / คึกคะนอง	12	9.5
ต้องการเงิน / ยาเสพติด	39	31.0
ศักดิ์ศรี / ช่วยเพื่อน	13	10.3
อื่นๆ	13	10.3
ครั้งล่าสุดถูกจับในข้อหา		
การกระทำผิดเกี่ยวกับร่างกาย	16	12.7
การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ	10	7.9
การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	36	28.6
การกระทำผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน การพนัน	1	.8
การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	53	42.1
อื่นๆ	10	7.9
สาเหตุของการกระทำ ความผิดในครั้งล่าสุด		
ทะเลาะวิวาท / บันดาลโทสะ	13	10.3
เพื่อนชวน / อยากรลอง	17	13.5
สนุกสนาน / คึกคะนอง	11	8.7
ต้องการเงิน / ยาเสพติด	55	43.7
ศักดิ์ศรี / ช่วยเพื่อน	17	13.5
อื่นๆ	13	10.3

จากตารางที่ 11 พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่เคยกระทำความผิด หรือเคยถูกจับมาก่อน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 ส่วนเยาวชนที่กระทำความผิดครั้งแรก มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 โดยเยาวชนส่วนใหญ่มักจะก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1 ครั้ง สูงถึงจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนที่เคยกระทำความผิดมาก่อนหน้านี้มีบางรายที่กระทำความผิดมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

ประเภทของคดีที่เยาวชนกระทำความผิดและถูกจับกุมในครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน โดยมากที่สุด คือ คดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การเสพ หรือการจำหน่าย สูงถึง 56 คน และ 53 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 44.4 และ 42.1 ตามลำดับ รองลงไป คือ คดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ จำนวน 32 คน และ 36 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 25.4 และ 28.6 ตามลำดับ และคดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับร่างกาย เช่น ฆ่าคนตาย วิวาท จำนวน 15 คน และ 16 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ 12.7 ตามลำดับ

ขณะที่สาเหตุของการกระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุดของเยาวชน ก็ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน โดยสาเหตุส่วนใหญ่ คือ ต้องการเงินมากที่สุด จำนวน 39 คน และ 55 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ 43.7ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยอายุการประกอบอาชีพกรรมของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

อายุของการทำความผิด	Min	Max	Mean	SD.
ช่วงอายุที่ทำความผิดครั้งแรก (ปี)	12	18	15.42	1.40
ช่วงอายุที่ทำความผิดครั้งสุดท้าย (ปี)	13	20	16.54	1.06

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีช่วงอายุที่ทำความผิดครั้งแรกเฉลี่ย 15.42 ± 1.40 ปี โดยอายุน้อยที่สุดที่ทำความผิดครั้งแรกคือ 12 ปี และอายุน้อยที่สุด ที่ทำความผิดครั้งสุดท้าย คือ 13 ปี และช่วงอายุที่เยาวชนทำความผิดครั้งสุดท้ายเฉลี่ย 16.54 ± 1.06 ปี โดยอายุที่มากที่สุดที่ทำความผิดก่อนถูกจับกุม คือ 20 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเยาวชนชายที่เข้ารับการฝึกในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลด้านพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) ของเยาวชนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

พฤติกรรม	จำนวน (คน) (n=126)	ร้อยละ
พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder)		
ไม่ใช้	35	27.8
ใช้	91	72.2
พฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) (n=123)		
ไม่ใช้	56	45.5
ใช้	67	54.5

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า จากการวัดด้านพฤติกรรมของเยาวชน จากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) ส่วนใหญ่พบว่า มีเยาวชนที่เข้าเกณฑ์ตามแบบวัดนี้ คือ เยาวชนที่มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 และเยาวชนที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 จากข้อมูลแสดงได้ชัดเจนว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมเกรที่มีจำนวนที่สูง

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างๆ

5.1 ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัยทั่วไป	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11) (%)	เคย (n = 115) (%)		
ระดับการศึกษา (n = 126)				
ประถมศึกษา	4 (36.4)	41 (35.7)	0.002	0.962
มัธยมศึกษา / ปวช. / ปวส.	7 (63.6)	74 (64.3)		
อาชีพ (n=126)				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3 (27.3)	62 (53.9)	17.547	0.002**
เกษตรกร	1 (9.1)	0 (0)		
ค้าขาย	0 (0)	8 (7.0)		
รับจ้าง	6 (54.5)	44 (38.3)		
อื่นๆ (นักเรียน)	1 (9.1)	1 (0.9)		
รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา (n=126)				
5,000 - 10,000 บาท	5 (45.5)	43 (37.4)	0.277	0.599
มากกว่า 10,001 บาทขึ้นไป	6 (54.5)	72 (62.6)		
บุคคลที่ขอความช่วยเหลือเวลามีปัญหา				
บุคคลในครอบครัว	5 (45.5)	48 (41.7)	0.057	0.812
บุคคลนอกครอบครัว	6 (54.5)	67 (58.3)		

** P < 0.01

จากตารางที่ 14 จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของเยาวชนกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดโดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดกับอาชีพของเยาวชน พบว่า การไม่มีอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.31

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ตารางที่ 15 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11) (%)	เคย (n = 115) (%)		
อาชีพของบิดา				
รับจ้าง	6 (54.5)	49 (42.6)	5.967	0.050*
เกษตรกรรม	5 (45.5)	27 (23.5)		
อื่นๆ	0 (0)	39 (33.9)		
อาชีพมารดา				
รับจ้าง	5 (45.5)	64 (55.7)	0.421	0.516
ค้าขาย	6 (54.5)	51 (44.3)		
สถานภาพสมรสของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	8 (72.7)	37 (32.2)	7.191	0.007**
แยกกันอยู่ / หย่าร้าง	3 (27.3)	78 (67.8)		
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบิดา				
ไม่มี	11 (100.0)	83 (72.2)	4.103	0.043*
มี	0 (0)	32 (27.8)		
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของมารดา				
ไม่มี	11 (100)	108 (93.9)	0.709	0.400
มี	0 (0)	7 (6.1)		

* P < 0.05

** P < 0.01

จากตารางที่ 15 ศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชนโดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า อาชีพของบิดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบิดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.22, 0.24 และ 0.02 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัยด้านสังคม	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11) (%)	เคย (n = 115) (%)		
การเข้าร่วมแก๊งค์กับเพื่อนในชุมชน				
ไม่เคย	3 (27.3)	10 (8.7)	3.745	0.053
เคย	8 (72.7)	105 (91.3)		
การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน				
ไม่มี	4 (36.4)	14 (12.2)	4.789	0.028*
มี	7 (63.6)	101 (87.8)		

* P < 0.05

จากตารางที่ 16 ศึกษาปัจจัยด้านสังคมของเยาวชนกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดโดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.19

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการขาย / ส่งยาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการขาย / ส่งยาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัย	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11) (%)	เคย (n = 115) (%)		
ประวัติการขาย / ส่งยาเสพติด				
ไม่เคย	10 (90.9)	27 (23.5)	22.008	0.000***
เคย	1 (9.1)	88 (76.5)		

*** P < 0.001

จากตารางที่ 17 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการขายหรือส่งยาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การใช้ยาเสพติดของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการขาย/ส่งยาเสพติด โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.42

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมคดียาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมคดียาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ลักษณะการกระทำผิด	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11)	เคย (n=11)		
	(%)	(%)		
การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	1 (9.1)	55 (47.8)	6.101	0.014*
การกระทำผิดอื่นๆ	10 (90.9)	60 (52.2)		

* P < 0.05

จากตารางที่ 18 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมคดียาเสพติดกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การใช้ยาเสพติดของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดคดียาเสพติด โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.22 จากค่าที่ได้ดังกล่าวแสดงว่า การกระทำผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินกับพฤติกรรม
การใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ลักษณะการใช้ยาเสพติด	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11) (%)	เคย (n = 11) (%)		
การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	6 (54.5)	26 (22.6)	5.405	0.020*
การกระทำผิดอื่นๆ	5 (45.5)	89 (77.4)		

* P < 0.05

จากตารางที่ 19 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การใช้ยาเสพติดของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.21 จากค่าที่ได้ดังกล่าวแสดงว่า การกระทำผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการกระทำผิดอาชญากรรมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square test หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัย	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่เคย (n = 11) (%)	เคย (n = 115) (%)		
ประวัติการถูกจับ (ไม่รวมครั้งนี้)				
ไม่เคย	5 (45.5)	35 (30.4)	1.045	0.324
เคย	6 (54.5)	80 (69.6)		
จำนวนครั้งที่ถูกจับ (รวมครั้งนี้)				
1-2 ครั้ง	10 (90.9)	67 (58.3)	4.503	0.034*
มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป	1 (9.1)	48 (41.7)		
สาเหตุของการกระทำผิด				
ทะเลาะวิวาท	6 (54.5)	35 (30.4)	7.013	0.030*
สนุกสนาน / อายากลอง	0 (0)	34 (29.6)		
ต้องการเงิน / ยาเสพติด	5 (45.5)	46 (40.0)		
ข้อหาที่ถูกจับ				
การกระทำผิดเกี่ยวกับร่างกาย	2 (18.2)	13 (11.3)	8.601	0.048*
การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ	1 (9.1)	7 (6.1)		
การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	6 (54.5)	26 (22.6)		
การกระทำผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน การพนัน	0 (0)	6 (5.2)		
การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	1 (9.1)	55 (47.8)		
อื่นๆ	1 (9.1)	8 (7.0)		

* P < 0.05

จากตารางที่ 20 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการกระทำผิดอาชญากรรม กับ พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การใช้ยาเสพติด ของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำความผิด และข้อหาที่ ถูกจับโดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.19 0.24 และ 0.26 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านพฤติกรรมเกรและพฤติกรรมต่อต้านสังคมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จากแบบวัดของ TheMini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ Chi-square หรือ Fisher's Exact test

ปัจจัยด้านพฤติกรรม	พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด		χ^2	p-value
	ไม่ใช้ (%)	ใช้ (%)		
พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder)				
ไม่ใช้	8 (72.7)	27 (23.5)	12.042	0.000***
ใช้	3 (27.3)	88 (76.5)		
พฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) (n=123)				
ไม่ใช้	10 (90.9)	46 (41.1)	10.032	0.002**
ใช้	1 (9.1)	66 (58.9)		

* P < 0.05

** P < 0.01

*** P < 0.001

จากตารางที่ 21 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านพฤติกรรมเกรและพฤติกรรมต่อต้านสังคมกับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า พฤติกรรมเกรและพฤติกรรมต่อต้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ (Cramer's V) เท่ากับ 0.29 และ 0.31 ตามลำดับ

5.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับปัจจัยต่างๆ

ตารางที่ 22 ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ไม่มี ประวัติการใช้ยาเสพติด (n = 11)	15.55	1.128	0.309	0.758
มี ประวัติการใช้ยาเสพติด (n = 115)	15.41	1.426		

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าช่วงอายุของการกระทำความผิดครั้งแรก ไม่มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับประวัติการขาย / ส่งยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ไม่มี ประวัติการขาย/ส่งยาเสพติด (n = 37)	15.38	1.187	- 0.218	0.828
มี ประวัติการขาย / ส่งยาเสพติด (n = 89)	15.44	1.484		

* P < 0.05

** P < 0.01

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าช่วงอายุของการกระทำความผิดครั้งแรก ไม่มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยและไม่เคยการขาย/ส่งยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกกับประวัติการถูกจับ (ไม่รวมครั้งนี้) ของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ไม่เคย มีประวัติการถูกจับ (n = 40)	16.08	0.888	4.492	0.000***
เคย มีประวัติการถูกจับ (n = 86)	15.12	1.491		

* P < 0.05

** P < 0.01

*** P < 0.001

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าช่วงอายุของการกระทำความผิดครั้งแรกมีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยและไม่เคยถูกจับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนครั้งที่ถูกจับกับปัจจัยต่างๆ

ตารางที่ 25 ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับปัจจัยด้านต่างๆ ของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test (n = 126)

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ข้อมูลด้านตัวบุคคล (N= 126)				
การเรียนซ้ำชั้น				
ไม่เคย (n = 110)	2.345	1.337	- 0.435	0.664
เคย (n = 16)	2.500	1.265		
สถานภาพ				
โสด (n = 107)	2.336	1.317	- 0.574	0.567
คู่ (n = 19)	2.526	1.389		
ข้อมูลด้านครอบครัว				
สภาพการมีชีวิตของบิดา				
มีชีวิตอยู่ (n = 108)	2.333	1.318	- 0.658	0.512
เสียชีวิตแล้ว (n = 18)	2.556	1.381		
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบิดา				
ไม่มี (n = 94)	2.255	1.319	- 1.605	0.111
มี (n = 32)	2.687	1.306		
สภาพความเป็นอยู่ของมารดา				
มีชีวิตอยู่ (n = 120)	2.333	1.305	- 1.206	0.230
เสียชีวิตแล้ว (n = 6)	3.000	1.673		

ตารางที่ 25 (ต่อ) ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับปัจจัยด้านต่างๆ ของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test (n = 126)

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของมารดา				
ไม่มี (n = 119)	2.328	1.322	- 1.309	0.193
มี (n = 7)	3.000	1.291		
ข้อมูลด้านสังคม				
การเข้าร่วมแก๊งค์กับเพื่อนในชุมชน				
ไม่เคย (n = 13)	2.231	1.166	- 0.385	0.701
เคย (n = 113)	2.380	1.345		
การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน				
ไม่มี (n = 18)	2.389	1.145	0.082	0.935
มี (n = 108)	2.361	1.356		

* P < 0.05

** P < 0.01

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าการเรียนซ้ำชั้น สถานภาพ สภาพควมมีชีวิตของบิดาและมารดา พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบิดาและมารดา การเข้าร่วมแก๊งค์กับเพื่อนในชุมชน และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน ไม่มีความแตกต่างกันกับจำนวนครั้งของกระทำความผิดของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26 ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับปัจจัยด้านยาเสพติดของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ข้อมูลด้านการใช้ยาเสพติด				
ประวัติการใช้ยาเสพติด				
ไม่มี (n = 11)	1.636	0.674	-3.338	0.003**
มี (n = 115)	2.435	1.352		
ข้อมูลด้านการขาย / ส่งยาเสพติด				
ประวัติการขาย / ส่งยาเสพติด				
ไม่เคย (n = 37)	1.945	1.053	-2.610	0.011*
เคย (n = 89)	2.539	1.390		

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

*** $P < 0.001$

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าจำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

และจำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยและไม่เคยการขาย/ส่งยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 27 ตารางแสดงค่า t-test ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกับ ปัจจัยด้านพฤติกรรมของเยาวชน โดยใช้สถิติ t-test (n = 126)

ตัวแปร	Mean	SD.	t	p-value
ข้อมูลด้านพฤติกรรม				
พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder)				
ไม่ใช่ (n = 35)	2.029	1.098	- 1.977	0.050*
ใช่ (n = 91)	2.494	1.385		
พฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) (n= 123)				
ไม่ใช่ (n = 56)	1.982	1.120	- 3.092	0.002**
ใช่ (n = 67)	2.687	1.406		

* P < 0.05

** P < 0.01

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าจำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันใน เยาวชนที่เข้าเกณฑ์และไม่เข้าเกณฑ์ที่มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

และจำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เข้าเกณฑ์และไม่เข้าเกณฑ์ที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Descriptive Study) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ เยาวชนชายในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) ที่มีอายุ 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยเลือกเยาวชนที่เข้ารับการฝึกที่สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวนประมาณ 126 คน ซึ่งมีสถิติสัมปัญญะ สมบูรณ์ดี สามารถตอบคำถามได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ Structure interview โดยแบ่งเป็น 4 ฉบับ ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป จำนวน 23 ข้อ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านยาเสพติด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาและดัดแปลงมาจากเครื่องมือที่สร้างโดย ชวลิต ขอดมณี และคณะ และวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอาชญากรรม จำนวน 9 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยนำมาปรับปรุง แก้ไขภาษา ตรวจสอบลักษณะคำถาม เนื้อหา และแนวทางในการสัมภาษณ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ก่อนนำไปใช้จริง และสุดท้ายแบบวัดข้อมูลด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จำนวน 12 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือมาจากแบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.)

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขออนุมัติจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในการขอเข้าทดลองใช้เครื่องมือกับเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จังหวัดราชบุรี เขต 2 จำนวน 30 ราย และขออนุมัติเก็บข้อมูลจริงกับเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) จำนวน 126 ราย วันที่ 3 พฤศจิกายน 2551 – 2 ธันวาคม 2551

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ใช้สถิติ Chi-Square, Fisher Exact test, T- test และ Pearson correlation

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะด้านตัวบุคคลของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

อายุโดยเฉลี่ย 17 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนมากไม่ได้ประกอบอาชีพ แต่คนที่ประกอบอาชีพจะมีอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ รายได้เฉลี่ยประมาณ 6,500 บาท ส่วนรายได้เฉลี่ยของบิดาและมารดาารวมกันมากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน

2. ลักษณะด้านครอบครัวของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

บิดาและมารดาของเยาวชน ยังมีชีวิตอยู่ และยังคงใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 35.7 แต่ครอบครัวที่บิดาและมารดาที่แยกกันอยู่หรือหย่าร้าง ก็มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก คิดเป็นร้อยละ 34.9 อาชีพบิดาและมารดาส่วนใหญ่

บิดาของเยาวชนส่วนใหญ่เคยมีประวัติการใช้ยาเสพติด แต่มารดาส่วนใหญ่ของเยาวชนไม่เคยมีประวัติการใช้ยาเสพติด

3. ลักษณะด้านสังคมของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

กลุ่มเพื่อนของเยาวชนส่วนใหญ่มีการใช้ยาเสพติด โดยชนิดของยาเสพติดที่ใช้กันในกลุ่มเพื่อนมักเป็นยาบ้า

4. ลักษณะด้านการใช้จ่ายยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

เยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.3 เคยมีประวัติการใช้จ่ายยาเสพติด อายุที่เริ่มใช้จ่ายยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย คือ 14 ปี ยาเสพติดที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ ยาบ้า ความถี่ในการใช้จ่ายยาเสพติด ส่วนใหญ่จะเสพติดทุกวัน จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดช่วงที่ติดมากๆ นั้น มากที่สุดถึง 20,000 บาทต่อวัน โดยเฉลี่ยประมาณ 1,500 บาทต่อวัน บุคคลที่เยาวชนนิยมเสพยาด้วยบ่อยที่สุด คือ กลุ่มเพื่อน หรือแฟน

5. ลักษณะด้านการขายหรือส่งยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

ช่วงอายุเริ่มขายหรือส่งยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ย 15 ปี โดยชนิดของยาเสพติดที่ขายหรือส่งครั้งแรกและครั้งสุดท้ายก่อนถูกจับกุมส่วนใหญ่เป็นยาบ้า การขายหรือส่งยาเสพติดมักจะทำกันเป็นประจำทุกวัน โดยค่าตอบแทนที่ได้เป็นทั้งเงินและยาเสพติด จำนวนเงินได้ตอบแทนจากการขายหรือส่งยาเสพติดเฉลี่ยประมาณ 7,500 บาทต่อวัน และมีจำนวนสูงสุดถึง 100,000 บาทต่อวัน ในกลุ่มผู้ค้ารายใหญ่ และปริมาณของยาเสพติดที่ได้เป็นค่าตอบแทนมีปริมาณสูงถึง 400 เม็ด หรือ 2 ถูงต่อครั้ง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 50 เม็ดต่อวัน จำนวนลูกค้าที่มารับซื้อเฉลี่ย 20 คนต่อวัน และจำนวนลูกค้าทั้งหมดที่เคยค้าขายด้วยเฉลี่ยประมาณ 70 คน ลูกค้าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง อายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และอายุของลูกค้าที่น้อยที่สุด คือ 15 ปี และอายุที่มากที่สุดที่มารับซื้อยาเสพติด คือ 60 ปี

6. ลักษณะด้านอาชญากรรมของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

ช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรกเฉลี่ย 15 ปี โดยอายุน้อยที่สุดที่กระทำความผิดครั้งแรกคือ 12 ปี ส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดและก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1 ครั้ง บางรายพบว่าเคยกระทำความผิดและก่อคดีมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป ประเภทของคดีที่กระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การเสพ หรือการจำหน่าย รองลงไปเป็นคดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ส่วนสาเหตุของการกระทำความผิดครั้งแรกและครั้งล่าสุดก็ไม่แตกต่างกัน โดยสาเหตุ คือ ต้องการเงิน และต้องการยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่

7. ลักษณะด้านพฤติกรรมของกลุ่มเยาวชนที่ศึกษา

เยาวชนส่วนใหญ่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) คิดเป็นร้อยละ 72.2 และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) คิดเป็นร้อยละ 54.5

8. ลักษณะปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

การไม่ได้ประกอบอาชีพของเยาวชน อาชีพรับจ้างของบิดา การที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง การใช้ยาเสพติดของบิดา การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อน และการขายหรือส่งยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

และการใช้ยาเสพติดของเยาวชนยังมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำความผิด ข้อหาที่ถูกจับ เช่น การกระทำความผิดคดียาเสพติด และการกระทำความผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่นด้วย

พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) ก็มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชนเช่นกัน

9. ปัจจัยด้านการกระทำความผิดทางอาชญากรรมกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน

ช่วงอายุของการกระทำความผิดครั้งแรก มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยและไม่เคยถูกจับ เยาวชนที่เคยถูกจับหรือกระทำความผิดมาก่อน มีช่วงอายุที่เริ่มกระทำความผิดครั้งแรกน้อยกว่าเยาวชนที่ไม่เคยถูกจับหรือกระทำความผิดมาก่อน

จำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้ยาเสพติด เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด

จำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เคยและไม่เคยการขายหรือส่งยาเสพติด เยาวชนที่เคยขายหรือส่งยาเสพติดมาก่อน มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เคยขายหรือส่งยาเสพติด

จำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เข้าเกณฑ์และไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) เยาวชนที่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร

จำนวนครั้งที่กระทำความผิด มีความแตกต่างกันในเยาวชนที่เข้าเกณฑ์และไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) เยาวชนที่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดมากกว่าเยาวชนที่ไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม

อภิปรายผลการวิจัย

ประวัติการใช้ยาเสพติด

เยาวชนส่วนมากใช้ยาเสพติดเกือบทุกวัน โดยยาเสพติดชนิดแรกที่ใช้และใช้บ่อยครั้งมากที่สุด ส่วนใหญ่ คือ ยาบ้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม (26) ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง พบว่า เยาวชนโดยมากมีประสบการณ์ในการเสพยาบ้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ กัญชา และจากการศึกษาของวิภา คำนธ์ารังกุล (34) ที่ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ พบว่า เด็กและเยาวชนที่ต้องโทษส่วนใหญ่ ร้อยละ 95 มีการใช้สารเสพติดเป็นประจำ ซึ่งแจกจ่ายจากการศึกษาของสมิต วัฒนชัยคุณกรรม และคณะ (29) ที่ศึกษาเรื่องการแพร่ระบาดของสารเสพติดและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนส่วนมากมักเสพยาเดือนละ 1 ครั้ง รองลงมาเสพยาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งผลที่ได้แตกต่างกันเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต่างกันที่สถานภาพทางการศึกษา ที่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนหนังสือ จะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการเรียนมากกว่าจะมีเวลาว่างในการใช้ยาเสพติด แสดงให้เห็นว่าเยาวชนที่เป็นนักเรียนอยู่นั้น จะมีความถี่ของการใช้ยาเสพติดน้อยกว่าเยาวชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ

บุคคลที่เยาวชนนิยมเสพยาด้วยบ่อยที่สุด คือ กลุ่มเพื่อนหรือแฟน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชวลิต ขอดมณี และคณะ (18) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา พบว่า สาเหตุที่ใช้ยาเสพติดครั้งแรก เพราะอยากลอง เพื่อนชวน และการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม (26) ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง พบว่า สถานที่ที่เยาวชนนิยมใช้เพื่อเสพยาเสพติดได้แก่ บ้านเพื่อน บ้านตนเอง หอพัก คอนโด ห้องเช่า ตามลำดับ ทั้งนี้ การถูกชักชวน อาจเกิดจากเพื่อนสนิทที่กำลังติดยาอยู่และอยากจะให้เพื่อนลองบ้าง ปัญหานี้มักจะเกิดกับเด็กที่มีปัญหาทางครอบครัวขาดความอบอุ่น ใจแตก เอาเพื่อนเป็นที่พึ่ง การชักจูงดังกล่าว อาจเกิดขึ้นในขณะที่ผู้ถูกชักจูง กำลังมีเมามสุราที่เขวเตร่กัน จึงทำให้เกิดการติดยาได้ง่ายขึ้น

จำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดช่วงที่ติดมากๆ สูงถึง 20,000 บาทต่อครั้ง และจำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดครั้งสุดท้าย มากที่สุดถึง 27,000 บาทต่อครั้ง โดยในเรื่องจำนวนเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดในแต่ละช่วงของการเสพยานั้นยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษา แต่เป็นประเด็นที่ควรให้ความ

สนใจอย่างมาก เนื่องจากวิธีการได้มาซึ่งยาเสพติดของเยาวชนนั้นเป็นจุดที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย อาจเกิดจากการกระทำต่างๆ การลักขโมย หรือการเป็นผู้ค้ายาเสพติดเองก็เป็นได้

ประวัติการขายหรือส่งยาเสพติด

เยาวชนที่เคยขาย หรือส่งยาเสพติดส่วนใหญ่มีประวัติการขาย หรือส่งยาเสพติดทุกวัน โดย ชนิดของยาเสพติดที่ขายหรือส่งครั้งแรกและครั้งสุดท้ายก่อนถูกจับกุม ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า ค่าตอบแทนที่ได้ในแต่ละครั้งเป็นทั้งเงินและยาเสพติด โดยจำนวนเงินได้ตอบแทนโดยเฉลี่ย ประมาณ 7,500 บาทต่อวัน ปริมาณของยาเสพติดที่ได้เป็นค่าตอบแทน มีปริมาณสูงถึง 400 เม็ด หรือ 2 กุ้งต่อวัน โดยเฉลี่ยปริมาณยาเสพติดที่ได้ตอบแทนอยู่ที่ 50 เม็ดต่อวัน ซึ่งจากการศึกษาของ ภิญญ โทองชัย (36) ที่ศึกษาเรื่องปัญหาทางกฎหมายในการนำตัวผู้กระทำผิดในลักษณะองค์กร อาชญากรรมมาลงโทษ ศึกษาเฉพาะกรณีการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ที่กล่าวไว้ว่า กลุ่มคนที่ค้ายาเสพติดได้ค่าตอบแทนค่อนข้างสูง จึงเป็นแรงจูงใจให้ค้ายาเสพติด โดยยาบ้า เป็น ชนิดที่ทำการค้าขายมากที่สุด และการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม (26) ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรี และระยอง พบว่า สาเหตุสำคัญที่ผลักดันให้เด็กและเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้า ยาเสพติด คือ ความต้องการหาเงิน เพื่อซื้อยาเสพติดมาเสพ สภาพแวดล้อมรอบตัว ความต้องการ เงินเพื่อใช้จ่าย และแรงจูงใจต่อผลกำไรตอบแทนที่สูงของการค้ายาเสพติดรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการเข้าสู่กระบวนการค้า ทั้งนี้เยาวชนผู้ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่มองพฤติกรรมการค้ายาเสพติด ของตนว่าเป็นความท้าทายและคุ้มค่าความเสี่ยงเพราะมีผลกำไรตอบแทนที่สูง และรู้สึกว่าการเป็นผู้ จำหน่ายทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และการศึกษาของวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ (20) ที่ศึกษาเรื่องรายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด ในผู้ต้องขัง พบว่า สาเหตุที่ผู้ค้ารายย่อย ค้ายาเสพติด เนื่องจากต้องการนำเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ รองลงไปคือ รายได้ดี จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าตัวผู้ค้ายาเสพติดจะเป็นตัวการที่ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เสพยาเสพติด และสำหรับตัวผู้เสพเองก็ต้องพยายามหาเงินมาเพื่อบำบัดความต้องการยาเสพติด ซึ่งอาจจะหาเงิน มาด้วยวิธีการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ฉกชิงวิ่งราว ปล้นทรัพย์ หรือเปลี่ยนมาเป็นผู้ค้าเอง ซึ่ง ค่าตอบแทนที่ได้จากการขาย หรือส่งยาเสพติด เป็นแรงจูงใจอย่างมาก โดยถ้าคิดเป็นเดือน มีผล กำไรสูงเกือบ 80,000 บาทต่อเดือน ทำให้การหยุดพฤติกรรมการค้ายาเสพติดเป็นไปได้ยาก พอสมควรและไม่มีที่สิ้นสุด

ประวัติพฤติกรรมด้านอาชญากรรม

ประวัติการกระทำความผิดหรือการถูกจับกุม ส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดมาก่อน โดยเยาวชนส่วนมากมักจะก่อคดีมาก่อนอย่างน้อย 1-2 ครั้ง นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนที่เคยกระทำความผิดมาก่อนหน้านี้มีบางรายที่กระทำความผิดมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป ผลการศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของชวลิต ยอดมณี และคณะ (18) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา พบว่า มีผู้ต้องขังที่ก่อคดีมากกว่า 5 ครั้ง โดยแต่ละคนจะถูกจับมาแล้วคนละ 2 ครั้ง และสอดคล้องกับการศึกษาของวิภา ด้านธำรง (27) ที่ศึกษาเรื่องการใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติและบำบัดรักษา พบว่า วัยรุ่นที่ถูกคุมประพฤติมีประวัติเคยถูกจับมาก่อน และส่วนมากจะถูกจับ 2 ครั้งขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นคดีเสพยาบ้า จะเห็นว่าจากงานวิจัยที่ผ่านมา ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด ไม่ได้แตกต่างไปจากเดิมนัก บ่งชี้ว่าเวลาที่ผ่านไป การแก้ปัญหาไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก

ประเภทของคดีที่กระทำความผิด การกระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน คือเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การเสพ หรือการจำหน่าย และการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สาเหตุของการกระทำความผิดครั้งแรกและครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกัน โดยสาเหตุส่วนใหญ่ คือต้องการเงิน หรือยาเสพติด ช่วงอายุที่กระทำความผิดครั้งแรก เฉลี่ย 15 ปี โดยอายุน้อยที่สุดที่กระทำความผิดครั้งแรกคือ 12 ปี จากการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม (26) ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรี และระยอง พบว่าเยาวชนที่อายุน้อยที่สุดที่ถูกจับกุมในคดีแรก คือ 9 ปี และผลการศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของชวลิต ยอดมณี และคณะ (18) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา ที่พบว่า จำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด ส่วนใหญ่จะก่อความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร่องลงไปเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จะเห็นได้ว่าผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเด็กและเยาวชนเกือบทั้งหมด การที่เยาวชนเหล่านี้ไม่มีรายได้ที่เพียงพอและแน่นอน อีกทั้งยังไม่สามารถหยุดเสพยาเสพติดได้ จึงต้องพยายามหาเงินมาซื้อยาเสพติดให้ได้ แม้จะเป็นการหาเงินโดยวิธีทุจริตผิดกฎหมายก็ตาม เช่น การฉกชิงวิ่งราว ปล้นทรัพย์ หรือเปลี่ยนมาเป็นผู้ขายหรือส่งยาเสพติดเอง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด

อาชีพของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยการไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่จะไม่ได้ประกอบอาชีพ และมีอาชีพรับจ้าง ซึ่งจากการศึกษาจากการศึกษาของคมวิรัช พัฒนา

รัฐ (33) ที่ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในเรือนจำกลางนครปฐม พบว่า อาชีพรับจ้าง มีพฤติกรรมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และ การศึกษาของวิภา คำนธำรง (27) ที่ศึกษาเรื่องการใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุม ประพฤติและบำบัดรักษา พบว่า 2 ใน 3 ของวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติที่มีพฤติกรรมการใช้สาร เสพติด มีงานทำ โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งการส่งเสริมอาชีพจึงมีส่วนสำคัญมากใน การเพิ่มทักษะการทำงานให้กับเยาวชน เพื่อให้เกิดทางเลือกในการทำงานมากขึ้นและเกิดการ พัฒนาศักยภาพที่มี มองเห็นคุณค่าของตนเองในที่สุด

อาชีพของบิดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และการใช้ยาเสพติดของบิดามี ความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยบิดาของเยาวชนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ครอบครัวยุติธรรมที่บิดา มารดาของเยาวชนแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และการใช้ยาเสพติดของบิดา มี ความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่จะมีบิดา ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนครอบครัวที่บิดา มารดาของเยาวชนแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง จะมี เยาวชนใช้ยาเสพติด และเยาวชนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดเลย ก็จะมีบิดาที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิภา คำนธำรงกุล และคณะ (34) ที่ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติต่อ การติดยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ พบว่า ครอบครัวของ เยาวชนผู้ที่ใช้ยาเสพติด เป็นครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ หย่าร้าง หรือคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต มิรายได้และอาชีพที่ไม่แน่นอน ทั้งนี้ความเอาใจใส่และรับผิดชอบของครอบครัวมีส่วนสำคัญอย่าง มากกับการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน ครอบครัวควรใช้เวลาในการทำกิจกรรมและ พุดคุยปัญหาต่างๆ ร่วมกันมากขึ้น

ส่วนอาชีพของบิดา และการใช้ยาเสพติดของบิดาที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของ เยาวชนนั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษา

การใช้ยาเสพติดของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชน ส่วนใหญ่จะมีกลุ่มเพื่อนที่ใช้ยาเสพติดเช่นเดียวกัน ผลการศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของโสภา ชูพิชัยกุล (37) ที่วิจัยเรื่องการศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนผ่าน ชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า เพื่อนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็ก และเยาวชนใช้ยาเสพติด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากในการเริ่มลองใช้ยาเสพติดของ เด็กและเยาวชน โดยเป็นการสื่อถึงการยอมรับกันภายในกลุ่มและความอยากรู้อยากลองของตนเอง

การขายหรือส่งยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยถ้าเยาวชนใช้ ยาเสพติดมากขึ้น ส่งผลให้การขายหรือส่งยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นด้วย เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติด ส่วน ใหญ่มีประวัติการขายหรือส่งยาเสพติด ในทางตรงข้ามคนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด จะไม่เคยมีประวัติ

การขายหรือส่งยาเสพติด ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ามีการใช้ยาเสพติดมาก่อนที่จะเริ่มขายหรือส่งยาเสพติด เนื่องมาจากต้องการนำเงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ จึงเป็นการจูงใจให้ขายหรือส่งยาเสพติด ไม่แตกต่างจากการศึกษาของวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ (20) ที่ศึกษาเรื่องรายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด ในผู้ต้องขัง พบว่า กลุ่มผู้ต้องขังผู้ค้ารายใหญ่ และผู้ค้ารายย่อย มักจะมีจุดเริ่มต้นจากการเสพยาเสพติดมาก่อน

การกระทำความผิดคดียาเสพติดมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยเยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดมักจะก่อคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด และการกระทำความผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยเยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดก็มักจะก่อคดีที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่แตกต่างจากการศึกษาของวุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ (2) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของผู้ติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม ในผู้ต้องขัง พบว่า การก่อคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหามีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติด และการก่อคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินก็มีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติดเช่นกัน และจากการศึกษาของหน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม (26) ที่ศึกษาเรื่องสถานการณ์ปัญหาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง พบว่า ลักษณะคดีที่กระทำความผิดในปัจจุบัน เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการเสพ ครอบครอง และจำหน่ายยาเสพติด รองลงมาเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในกลุ่มที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินล้วนมีประสบการณ์ในการเสพหรือเคยจำหน่ายยาเสพติดด้วย

จำนวนครั้งที่ถูกจับ สาเหตุของการกระทำความผิด และข้อหาที่ถูกจับมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน โดยการใช้ยาเสพติดของเยาวชนมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ คือข้อหาที่เกี่ยวกับยาเสพติดและทรัพย์สิน หากจำนวนผู้ใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อปัญหาอาชญากรรม ทำให้สูงขึ้นตามด้วย และจำนวนการใช้ยาเสพติดที่บ่อยครั้ง มีผลต่อจำนวนครั้งที่ถูกจับด้วยเช่นกัน สาเหตุของการกระทำผิดอาชญากรรมครั้งแรกและครั้งสุดท้าย พบว่าคล้ายคลึงกัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากความต้องการเงินหรือต้องการยาเสพติด ถือว่าค่อนข้างมาก ซึ่งส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมของเยาวชนที่มากขึ้นด้วย การศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของชวลิต ขอดมณี และคณะ (18) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมในผู้ต้องหา พบว่า สาเหตุของการกระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากยาเสพติด และส่วนใหญ่มักจะก่อคดีเกี่ยวกับยาเสพติด สิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เสพยาเสพติดประกอบอาชญากรรมก็เพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ และจากความต้องการยาเสพติดเพื่อเสพตลอดนั้น จนถึงราคาของเสพยาเสพติดที่มีราคาแพง ใหม่ๆ ที่ผู้เสพมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ เป็นสิ่งสำคัญที่บีบบังคับให้ผู้เสพยาเสพติดต้องประกอบอาชญากรรมต่างๆ ได้ ดังจะเห็นได้จาก ผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำนวนมากที่ถูกจับในข้อหาลักขโมย และได้ให้เหตุผลว่ากระทำความผิดเพื่อต้องการให้ได้เงินมาเสพ

ยาเสพติด ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ยาเสพติดที่มีราคาแพง รวมทั้งการถูกตีตราจากสังคมทำให้ไม่สามารถหาเงินโดยสุจริตมาซื้อยาเสพติดได้

ส่วนจำนวนครั้งที่ถูกจับ และสาเหตุของการกระทำความผิดที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชนนั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษา

พฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน เยาวชนที่ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่จะมีปัญหาพฤติกรรมเกร และมีปัญหาพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) โดยในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาในประเด็นนี้ แต่จะเห็นได้ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอย่างมากในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามาตรฐานของเยาวชน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ดีตั้งแต่ยังเด็กก่อนที่จะเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาในอนาคต ในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาในประเด็นนี้

ปัจจัยด้านอาชญากรรมกับการใช้ยาเสพติด

เยาวชนที่เคยถูกจับมาก่อน มีช่วงอายุที่เริ่มกระทำผิดครั้งแรกโดยเฉลี่ย 15 ปี ส่วนเยาวชนที่ไม่เคยถูกจับ จะมีช่วงอายุที่เริ่มกระทำผิดครั้งแรกโดยเฉลี่ย 16 ปี คนที่เคยถูกจับซ้ำ จะมีช่วงอายุที่เริ่มกระทำผิดครั้งแรกเร็วกว่าคนที่ไม่เคยถูกจับมาก่อน ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษา

เยาวชนที่เคยใช้ยาเสพติดมาก่อน มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ครั้ง ส่วนเยาวชนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ยประมาณ 2 ครั้ง การศึกษาไม่แตกต่างจากการศึกษาของ Nurco, D.N. และคณะ (38) ที่ศึกษาเรื่องความเชื่อมโยงของยาเสพติดและอาชญากรรม พบว่า กลุ่มผู้ต้องขังที่เคยเสพยาเสพติด จะมีจำนวนครั้งของการกระทำผิดมากกว่า กลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่เคยเสพยาเสพติด

เยาวชนที่เคยขายหรือส่งยาเสพติดมาก่อน มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ย 3 ครั้ง ส่วนเยาวชนที่ไม่เคยขายหรือส่งยาเสพติด จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง ไม่แตกต่างจากการศึกษาของ วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ (20) ที่ศึกษาเรื่องรายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด ในผู้ต้องขัง พบว่า ผลกำไรที่ได้จากการค้ายาเสพติดเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้ค้า ต้องค้ายาเสพติดมากขึ้น เพื่อนำเงินที่ได้มาซื้อยาเสพติดไว้ใช้

เยาวชนที่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) มีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ย 3 ครั้ง ส่วนเยาวชนที่ไม่เข้าเกณฑ์มีพฤติกรรมเกร และพฤติกรรมต่อต้านสังคม จะมีจำนวนครั้งที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง ข้อมูลส่วนนี้ยังไม่มีการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเด็นที่หน่วยงานต่างๆ ควรให้

ความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากปัญหาพฤติกรรมของเยาวชนเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไข และปรับเปลี่ยนได้ ดังนั้นทุกฝ่ายควรตระหนักและร่วมมือกันในการแก้ปัญหอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การบำบัดรักษาเยาวชนที่ติดยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เป็นการป้องกันการกลับไปติดยาซ้ำ ซึ่งถ้าสามารถลดจำนวนผู้ติดยาเสพติดได้ ทำให้ปัญหาค้ายาเสพติด ก็ลดลงตามไปด้วย
2. การส่งเสริม วางแนวทางทางการศึกษา และเสริมสร้างศักยภาพพลังความสามารถในการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างกลุ่มเพื่อนกับเยาวชน เป็นการลดปัญหาการใช้ยาเสพติดของเยาวชนทางหนึ่ง ทำให้เยาวชนใช้เวลาว่างกับการศึกษาและกิจกรรมการกีฬามากกว่าการไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
3. การบำบัดฟื้นฟูเยาวชนที่ติดยาเสพติดอย่างจริงจัง เป็นการป้องกันการกลับไปกระทำผิด และป้องกันการเกิดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ของเยาวชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการดูแลรักษาเยาวชนผู้ติดยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
4. การลดจำนวนผู้ติดยาเสพติด เป็นการป้องกันการเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ เช่น คดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และคดีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาพฤติกรรมเกร (Conduct Disorder) และพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) กับการใช้ยาเสพติด
2. ควรศึกษาในประเด็นของผู้ชายหรือสงายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับความถี่ของการใช้ยาเสพติดเพิ่มเติม
3. วิธีการวิจัยอาจปรับปรุงเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนขึ้น เนื่องจากการสัมภาษณ์ พบว่า การที่เยาวชนได้บอกข้อมูลกับผู้วิจัย ตัวเยาวชนเองก็รู้สึกลำบากในความผิดของตนเองอย่างมาก ซึ่งอาจใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือเพิ่มทักษะการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนได้
4. ควรศึกษาเกี่ยวกับชนิดของยาเสพติดที่ใช้ ในประเด็นที่มีการใช้ยาหลากหลายชนิด
5. การวิจัยครั้งนี้ทำในวงจำกัด เพราะกลุ่มตัวอย่างมีเพียงเยาวชน ที่เข้ารับการฝึกและอบรมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา) เท่านั้น ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาในสถานฝึกและอบรมฯ หรือในสถานพินิจอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะให้เห็นความแตกต่างของปัญหาและข้อมูลในด้านต่างๆ ระหว่างเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร กับเยาวชนในเขตต่างจังหวัด

รายการอ้างอิง

- (1) มาลินี ศิริวงษ์ไพรัช. ลักษณะบางประการทางนิเวศวิทยาสังคมและเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของประชากรในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- (2) วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ. ความสัมพันธ์ของผู้ติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร, 2524.
- (3) สุทธิพันธ์ ตรีรกไพจิตร. ยาเสพติดหายนะของคนรุ่นใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2544.
- (4) อภิรัฐ ถนอมสิงห์. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, 2542.
- (5) วิภา ค่านธำรงกุล และคณะ. การวิเคราะห์ลักษณะประชากรและพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดในกลุ่มผู้ถูกคุมประพฤติ. รายงานการวิจัย. วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- (6) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. ยาบ้า ยาอี อันตราย. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2540.
- (7) คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการยาเสพติดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม. สถานภาพการใช้ยาเสพติด พ.ศ. 2546 การสำรวจครัวเรือนตัวแทนทั่วประเทศ. ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- (8) ประเทือง ธนิยผล และสุวิทย์ นิ่มน้อย. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- (9) ไชยยศ เหมะรัชตะ. ปัญหาเสพติดที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของชาวกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร, 2525.
- (10) อัมณพ ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.

- (11) เกา สารสิน. ปัญหาการควบคุมยาเสพติดในประเทศไทย: การศึกษาเฉพาะกรณีมาตรการและยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2522.
- (12) สุวิทย์ นิ่มน้อย และคณะ. อาชญวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.
- (13) พรชัย ชันดี, ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์. ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บูคเน็ต, 2543.
- (14) Goldstein, P. J., and Brownstein, H. H. **Crime and Delinquency**. 38 vol. New York: Library of Parliament, 1988
- (15) Brochu, S., and Collins, J. J. **Summary Thoughts About Drugs and Violence**, NIDA, Research Monograph Series, Drugs and Violence: Causes, Correlates and Consequences, Rockville, National Institute of Drug Abuse, 113: 165-275, 1990
- (16) Trevor B. N. **Drugs and Crime: The Results of the Second Developmental Stage of the NEW-ADAM Programme**, Home Office Research Study 205, London, Home Office (August 2000): p132, 2000
- (17) Grapendaal, M., Leuw, E and Nelen, H. **A world of opportunities: Life-style and Economic Behavior of Heroin Addicts in Amsterdam**, State University of New York Press, p. 132, 1995
- (18) ชาวลิต ขอดมณี และคณะ. ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม. รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2541.
- (19) นัทธี จิตสว่าง และคณะ. เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด. รายงานการวิจัย. กรมราชทัณฑ์ ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2544.
- (20) วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ. รายงานการวิจัยอาชญากรรม: การค้ายาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2536.
- (21) Tremblay, S. **Illicit Durgs and Crime in Canada**. Juristat, Stistics Canada, Canadian Center for Justice Statistics, 85-002 xie, 1999.

- (22) Forget, C. **Wla consommation de substances psychoactives chez les dtenus du Center dtention de Montral.** Universit de Montral, unpublished Master's Thesis, 1990.
- (23) Goldstein P.J. **The drugs/violence nexus: A tripartie conceptual framework.** Journal of Drug Issues, Fall 1985, p. 9; D.N. Nurco et al., p. 4, 1990
- (24) Goldstein P.J. and H.H. Brownstein. **Drug-Related Homicide in New York: 1984 and 1988.** Crime and Delinquency, 1992, downloaded on 31 July 2001, from the Library of Parliament databases (Academic Search Elite)
- (25) Fedorowycz O. **Homicide in Canada, 1997.** Juristat, Statistics Canada, Canadian Center for Justice Statistics, 85-002 –xie, 1998.
- (26) หน่วยวิจัยสารเสพติดและผลกระทบทางสังคม. **สถานการณ์ปัญหาสารเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ: จังหวัดชลบุรีและระยอง.** สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- (27) วิภา ดำรงธำรงกุล. **การใช้สารเสพติดของกลุ่มวัยรุ่นในระบบคุมประพฤติและบำบัดรักษา.** สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร, 2549.
- (28) สุนิสา จิรณานนท์. **ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- (29) สมิต วัฒนชัยคุณธรรม และคณะ. **การแพร่ระบาดของสารเสพติดและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี.** รายงานการวิจัย. โรงพยาบาลธัญญารักษ์, 2545
- (30) ศรัณย์ ภัทรพงษ์. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี.** ปัญหาพิเศษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.
- (31) ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ. **สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.** พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- (32) สิทธิ ชีรสรณ์. **เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

- (33) คมวิเศษ พัฒนรัฐ. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในเรือนจำกลาง นครปฐม. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537.
- (34) วิภา ด้านธำรงกุล. ความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ. รายงานการวิจัย. วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- (35) สุกิจ อุดมเศรษฐ์. การป้องกันการปราบปรามยาเสพติดให้โทษในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2541.
- (36) ภิญโญ ทองชัย. ปัญหาทางกฎหมายในการนำตัวผู้กระทำผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมมาลงโทษ ศึกษาเฉพาะกรณีการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด. ในเอกสารประกอบการนำเสนอรายงานของการศึกษาวิชาบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- (37) โสภกา ชูพิชัยกุล. การศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนผ่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัยสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, 2533.
- (38) Nurco, D.N., T.W. Kinlock and T.E. Hanlon. **The Drugs-Crime Connection.** in James A. Inciardi, ed., Handbook of Drug Control in the United States, Greenwood Press, M. Tonry and J.Q. Wilson, eds., Drugs and Crime, University of Chicago, p.73., 1990.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมทำวิจัย ใบยินยอมให้ทำการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัตินิการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน(บ้านกรุณา)

เรียน ท่านผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นผู้ที่ได้รับเชิญจากผู้วิจัยให้เข้าร่วมการศึกษาในงานวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรม
อาชญากรรมกับประวัตินิการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้าน
กรุณา) โดยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่แสดงข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของท่านในการเข้าร่วม
การศึกษาวิจัยอย่างไรก็ตามก่อนที่ท่านตกลงเข้าร่วมการศึกษาดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับ
นี้อย่างละเอียดเพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมี
ข้อสงสัยใดๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากผู้วิจัย ซึ่งจะเป็นผู้สามารถให้ความกระจ่างแก่ท่านได้ ถ้า
ท่านตัดสินใจแล้วว่า จะเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านเซ็นชื่อยินยอมในเอกสารแสดงความ
ยินยอมของการวิจัยนี้

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมอาชญากรรมและศึกษาความสัมพันธ์ของ
พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัตินิการใช้ยาเสพติดของเยาวชนที่ติดยาเสพติดในบ้านกรุณา เพื่อนำ
ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษามาพิจารณาแนวโน้มเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและ
เยาวชน อีกทั้งยังเป็นข้อมูลในการวางแผนช่วยเหลือ และป้องกันเด็กและเยาวชนที่เสี่ยงต่อการ
ประกอบอาชญากรรม ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ยาเสพติดได้อีกด้วย หากท่านตกลงที่จะร่วมการ
ศึกษาวิจัย จะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยจะขออนุญาตดูแบบบันทึกประวัติของผู้เข้าร่วมวิจัย และนำแบบสัมภาษณ์มาให้ท่าน
ซึ่งประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป	จำนวน 23 ข้อ
ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านการใช้ยาเสพติด	จำนวน 15 ข้อ
ส่วนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอาชญากรรม	จำนวน 9 ข้อ
ส่วนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านพฤติกรรม	จำนวน 12 ข้อ

ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า การตอบสัมภาษณ์ทั้งหมดนี้ จะใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที

ข้อมูลประการสำคัญที่ท่านควรทราบ คือ การเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลใดๆ ต่อท่านในทุกกรณี และท่านจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ใดๆ เป็นพิเศษทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปสรุปผลการวิจัยเท่านั้น การเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การขอถอนตัวจากการวิจัยจะไม่มีผลต่อท่านไม่ว่าในกรณีใดๆ ทั้งสิ้น

ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ท่านสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนท่านพอใจหากท่านมีปัญหา หรือข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาว วนัญญา แก้วแก้วปาน ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ตึกธนาคารกรุงเทพ ชั้นล่าง หรือ โทร.089-603-6787 ซึ่งยินดีให้คำชี้แจงแก่ท่านทุกประการ หรือหากท่านมีข้อร้องเรียน หรือมีปัญหาทางด้านจริยธรรมการวิจัย สามารถติดต่อได้ที่ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึกอานันท์มหาราช ชั้น 3 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถนนพระราม 4 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร 0-2256-4455 ต่อ 14, 15 ในเวลาราชการ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

นางสาว วนัญญา แก้วแก้วปาน

นิติศตปริญญาโท สาขาสุขภาพจิต

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

การวิจัย เรื่อง พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน(บ้านกรุณา)

วันที่ให้คำยินยอม   วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงนามในใบยินยอมในการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการบอกกล่าวจากผู้วิจัย
เกี่ยวกับข้อมูลของการยินยอมเข้าร่วมวิจัย ตามรายละเอียดที่แนบมา และการขอดูแลแบบบันทึก
ประวัติ ข้าพเจ้าได้ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน
ช่วยเหลือ และป้องกันเด็กและเยาวชนที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม ซึ่งเป็นผลมาจากการติด
ยาเสพติด

วิธีการวิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดย
ใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ข้าพเจ้าได้รับการรับรองจาก
ผู้วิจัยว่าข้อมูลของข้าพเจ้าจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และไม่ระบุชื่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจะเปิดเผย
เฉพาะในรูปสรุปผลรวมของการวิจัย

ข้าพเจ้าเข้าร่วมการศึกษาวิจัยครั้งนี้โดยสมัครใจ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและมีสิทธิ
ที่จะปฏิเสธจากการเข้าร่วมการวิจัยได้ตามต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งจะไม่มีผลใดๆ
ต่อข้าพเจ้า ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้น
จนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้น และยินดีเข้าร่วมการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุ
ไว้แล้วข้างต้น และมีความเข้าใจดีทุกประการ จึงได้ลงนามในใบยินยอมนี้ ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม ..... ผู้ยินยอม

( )

ลงนาม ..... พยาน

( )

ลงนาม ..... ผู้วิจัย

(นางสาว วนัญญา แก้วแก้วปาน)

ในกรณีที่ผู้ยินยอมยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์) จะต้องได้รับความ
ยินยอมจากผู้ปกครอง หรือผู้แทน โดยชอบธรรม

ลงนาม ..... ผู้ยินยอม

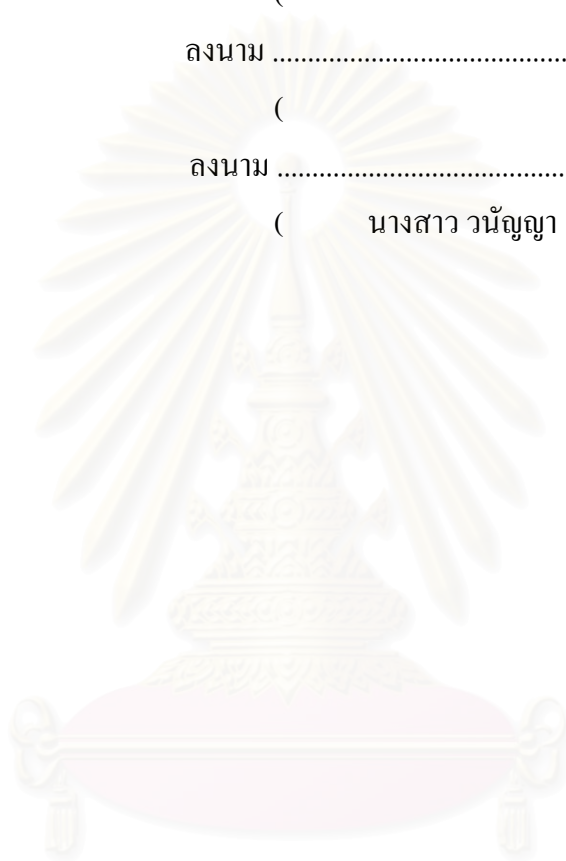
( )

ลงนาม ..... พยาน

( )

ลงนาม ..... ผู้วิจัย

(นางสาว วนัญญา แก้วแก้วปาน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ : ผู้ยินยอมมีสิทธิในการปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัยเมื่อใดก็ได้

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์: เรื่อง พฤติกรรมอาชญากรรมกับประวัติการใช้ยาเสพติด
ของเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)

รหัส.....

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

คดีที่ถูกกล่าวหา.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ด้านตัวบุคคล

1. เกิดปีพ.ศ. ....อายุ.....ปี
2. ระดับการศึกษาสูงสุด ก่อนเข้ามาอยู่ในบ้านกรุณา

จบชั้น.....	1
ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน	2
3. จำนวนปีทั้งหมดที่ศึกษาเล่าเรียน (นับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1).....ปี
4. สถานะภาพ

โสด	1
คู่	2
หม้าย/หย่า	3
แยกกันอยู่	4
5. อาชีพ ก่อนเข้ามาอยู่ในบ้านกรุณา

ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1
เกษตรกรรม	2
ค้าขาย	3
รับจ้าง	4
อื่นๆ ระบุ	5
6. รายได้จากการทำงาน โดยเฉลี่ยต่อเดือน ระบุ.....บาทต่อเดือน

7. ก่อนเข้ามาอยู่ในบ้านกรุณา คุณอาศัยอยู่กับใคร (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

บิดา	1
มารดา	2
พ่อเลี้ยง	3
แม่เลี้ยง	4
พี่น้อง	5
ญาติ ระบุ	6
เพื่อน	7
แฟน	8

8. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาและมารดา หรือผู้ปกครอง .....บาท/เดือน

ต่ำกว่า 5,000 บาท	1
5,000-10,000 บาท	2
10,001-15,000 บาท	3
15,001-20,000 บาท	4
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	5

9. ถ้ามีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย คุณขอความช่วยเหลือหรือขอยืมเงินจากใครบ่อยที่สุด

บิดา	1
มารดา	2
พี่น้อง	3
ญาติ ระบุ	4
เพื่อน	5
แฟน	6
อื่นๆ ระบุ	7

10. บุคคลที่คุณปรึกษาบ่อยที่สุด เวลามีปัญหา

บิดา	1
มารดา	2
พี่น้อง	3
ญาติ ระบุ	4
เพื่อน	5
แฟน	6
อื่นๆ ระบุ	7

ด้านครอบครัว

11. ปัจจุบันบิดายังมีชีวิตอยู่หรือไม่

มีชีวิตอยู่ ปัจจุบันอายุ.....ปี	1
เสียชีวิตแล้ว เมื่อบิดาอายุ	2

12. บิดาประกอบอาชีพ

รับจ้าง	1
ค้าขาย	2
เกษตรกรรม	3
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4
ธุรกิจส่วนตัว	5
ไม่ทราบ	6
อื่นๆ ระบุ.....	7

13. นอกจากบุหรีและเหล่า บิดาของคุณ มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดหรือไม่

ไม่มี	1
มี	2

14. ชนิดของยาเสพติดที่บิดาคุณใช้ คืออะไร

ยาบ้า	1
กัญชา	2
ฝิ่น	3
เฮโรอีน	4
สารระเหย	5
อื่นๆ ระบุ.....	6

15. มารดายังมีชีวิตอยู่หรือไม่

มีชีวิตอยู่ ปัจจุบันอายุ.....ปี	1
เสียชีวิตแล้ว เมื่ออายุ.....ปี	2

16. มารดาประกอบอาชีพ

รับจ้าง	1
ค้าขาย	2
เกษตรกรรม	3
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4
ธุรกิจส่วนตัว	5
ไม่ทราบ	6
อื่นๆ ระบุ.....	7

17. นอกจากบุหรีและเหล่า มารดาของคุณ มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดหรือไม่

ไม่มี	1
มี	2

18. ชนิดของยาเสพติดที่มารดาคุณใช้ คืออะไร

ยาบ้า	1
กัญชา	2
ฝิ่น	3
เฮโรอีน	4
สารระเหย	5
อื่นๆ ระบุ.....	6

19. ปัจจุบันสถานภาพสมรสของบิดามารดาเป็นอย่างไร

อยู่ด้วยกัน	1
แยกกันอยู่	2
หย่าร้าง	3
คนใดคนหนึ่งเสียชีวิตไปแล้ว	4

ด้านสังคม

20. บ้านของคุณอยู่ใกล้บริเวณใด (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)

วัด	1
ตลาด	2
โรงเรียน	3
โรงพยาบาล	4
ชุมชนแออัด	5
สถานบันเทิง	6
ศูนย์การค้า	7
อื่นๆ ระบุ.....	8

21. คุณเคยเข้าร่วมแก๊งค์กับเพื่อนในชุมชนหรือไม่

ไม่เคย	1
เคย	

โดยมากแก๊งค์ของคุณรวมกลุ่มกันเพื่อทำอะไร.....

22. นอกจากบุหรี่และเหล้า กลุ่มเพื่อนของคุณมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดหรือไม่

ไม่มี	1
มี	2

23. ชนิดของยาเสพติดที่เพื่อนคุณใช้

ยาบ้า	1
กัญชา	2
ฝิ่น	3
เฮโรอีน	4
สารระเหย	5
อื่นๆ ระบุ.....	6

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านยาเสพติด

1. ก่อนเข้ามาอยู่ในบ้านกรุณา คุณมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดหรือไม่ (ข้ามไปข้อที่ 8)

ไม่มี 1
มี 2

2. นอกจากบุหรี่และเหล้า ยาเสพติดชนิดแรกที่คุณใช้

ยาบ้า 1
กัญชา 2
ฝิ่น 3
เฮโรอีน 4
สารระเหย 5
อื่นๆ ระบุ..... 6

คุณเริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรก เมื่ออายุ.....ปี

3. ยาเสพติดชนิดใดที่ใช้บ่อยมากที่สุด

ยาบ้า 1
กัญชา 2
ฝิ่น 3
เฮโรอีน 4
สารระเหย 5
อื่นๆ ระบุ..... 6

ช่วงที่ใช้ยาเสพติดมากๆ ตอนนั้นคุณอายุเท่าใด

อายุ.....ปี

ช่วงที่ใช้ยาเสพติดมากๆ คุณใช้บ่อยแค่ไหน

ทุกวัน 1
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง 2
สัปดาห์ละครั้ง 3
เดือนละ 2-3 ครั้ง 4
เดือนละครั้ง 5
ไม่ทุกเดือน 6

ช่วงที่คุณติดยาเสพติดมากๆ ช่วงนั้นคุณใช้เงินประมาณเท่าใด ในการซื้อยาเสพติดมาเสพ
 ระบุจำนวนเงิน.....บาทต่อวัน

4. ครั้งแรกที่คุณใช้ยาเสพติด คุณใช้เงินประมาณเท่าใดในการซื้อยาเสพติดมาเสพ
 ระบุจำนวนเงิน.....บาท

5. ครั้งสุดท้ายที่คุณใช้ยาเสพติด คุณใช้เงินประมาณเท่าใดในการซื้อยาเสพติดมาเสพ
 ระบุจำนวนเงิน.....บาท

6. ครั้งสุดท้ายที่คุณใช้ยาเสพติดเมื่อตอนอายุ.....ปี

7. คุณเสพยาเสพติดกับใครบ่อยที่สุด

เสพคนเดียว	1
เพื่อน	2
ญาติ-พี่น้อง	3
บุคคลอื่น ระบุ.....	4

8. คุณเคยขายยา/ส่งยาเสพติดหรือไม่

ไม่เคย (ข้ามไปส่วนที่ 3)	1
เคย	2

คุณเคยขายยา/ส่งยาเสพติด บ่อยแค่ไหน

ทุกวัน	1
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	2
สัปดาห์ละครั้ง	3
เดือนละ 2-3 ครั้ง	4
เดือนละครั้ง	5
ไม่ทุกเดือน	6

คุณเริ่มขายยา/ส่งยาเสพติดครั้งแรก เมื่ออายุ.....ปี

คุณขายยา/ส่งยาเสพติดครั้งล่าสุด เมื่ออายุ.....ปี

9. ขาเสพติดที่คุณชาย/ส่ง เป็นชนิดแรก

ยาบ้า	1
กัญชา	2
ฝิ่น	3
เฮโรอีน	4
สารระเหย	5
อื่นๆ ระบุ.....	6

10. ขาเสพติดที่คุณชาย/ส่ง ในครั้งล่าสุด ก่อนถูกจับกุม

ยาบ้า	1
กัญชา	2
ฝิ่น	3
เฮโรอีน	4
สารระเหย	5
อื่นๆ ระบุ.....	6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11. ประเภท/ลักษณะ/ราคาขายเสพติดที่ซื้อ หรือจำหน่ายก่อนถูกจับ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งอย่าง)

ประเภท	ลักษณะ หน่วย	ราคาซื้อต่อหน่วย	ราคาขายต่อหน่วย	กำไรต่อหน่วย	ถูกค้าซื้อครั้งละ
1. ยาบ้า	เม็ด				
	อื่นๆ				
2. สาร ระเหย	ขวด				
	อื่นๆ				
3. กัญชา	ถุง				
	แท่ง				
	ตัว				
	ห่อกระดาย				
	อื่นๆ				
4. ฝิ่น	ถุง				
	อื่นๆ				
5. เสโรอื่น	ห่อกระดาย				
	ตัวหลอด กาแฟ				
	ฝา				
	บีก				
	ต๊ับ				
	ออนซ์				
	ตัวใหญ่				
	อื่นๆ				
6. อื่นๆ ระบุ					

12. ส่วนใหญ่คุณ ได้ค่าตอบแทนจากการขาย/ส่งยาเสพติด เป็นอะไร

เงิน ระบุจำนวน	บาท	1
ยาเสพติด ระบุชนิดและปริมาณ.....		2
เงิน + ยา ระบุจำนวนและปริมาณ.....		3
อื่นๆ ระบุ.....		4

13. ในแต่ละวันมีลูกค้ามาซื้อยาเสพติดประมาณ.....คน

ลูกค้าของคุณมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ.....คน

14. ลูกค้าของคุณส่วนใหญ่อายุประมาณ.....ปี

15. ลูกค้าของท่านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ

ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1
รับจ้าง	2
ค้าขาย	3
เกษตรกรรม	4
นักเรียน/นักศึกษา	5
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	6
อื่นๆ ระบุ.....	7

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านอาชญากรรม

1. ก่อนเข้ามาอยู่ในบ้านกรุณา คุณเคยถูกตำรวจจับหรือไม่

ไม่เคย	1
เคย	2

2. คุณเคยถูกตำรวจจับ จำนวน.....ครั้ง (รวมครั้งนี้)

3. ครั้งแรกถูกจับในข้อหา.....

4. สาเหตุที่กระทำความผิดครั้งแรก คือ.....

5. ครั้งแรกที่ถูกรับ ตอนนั้นคุณมีอายุ.....ปี

6. ครั้งนี้คุณถูกจับด้วยข้อหา.....

7. สาเหตุที่กระทำความผิดในครั้งนี้ คือ.....
8. ครั้งนี้ถูกจับ ตอนคุณมีอายุ.....ปี
9. คุณเคยมีประวัติถูกจับในข้อหาอะไรบ้าง
1. ....เมื่อตอนอายุ.....ปี
  2. ....เมื่อตอนอายุ.....ปี
  3. ....เมื่อตอนอายุ.....ปี
  4. ....เมื่อตอนอายุ.....ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านพฤติกรรม

แบบวัดของ The Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.)

P. CONDUCT DISORDER

P1 เมื่อคุณอายุน้อยกว่า 15 ปี, คุณ:

a. ขาดเรียน หรือหนีออกจากบ้านแบบข้ามคืนบ่อย ๆ หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
b. โกหก, ขี้โกง, เอาเปรียบคนอื่น หรือ ขโมยของบ่อย ๆ หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
c. เป็นคนหาเรื่องชกต่อย รังแก, คุกคาม หรือขู่เข็ญผู้อื่น หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
d. ทำลายข้าวของหรือ จุดไฟเผาสิ่งของโดยเจตนาหรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
e. ทำอันตราย (รังแก) สัตว์หรือคนโดยเจตนา หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
f. บังคับให้คนอื่นมีเพศสัมพันธ์กับคุณหรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่

ข้อ P1 ตอบว่า “ใช่” อย่างน้อย 2 ข้อ ใช่หรือไม่?   ไม่ใช่   ใช่

ถ้าพฤติกรรมดังต่อไปนี้ทำไปเพราะแรงจูงใจทางการเมืองหรือศาสนาเท่านั้น ไม่ต้องลง
รหัสว่า “ใช่”

P. ANTISOCIAL PERSONALITY DISORDER

P2 ตั้งแต่คุณอายุ 15 ปีเป็นต้นมา, คุณ:

a. มีพฤติกรรมที่คนอื่นมองว่า ไม่รับผิดชอบอยู่บ่อยๆ, เช่น ไม่จ่ายหนี้, มีอารมณ์หุนหันพลันแล่น หรือไม่ทำงานเพื่อหาเลี้ยงตัวเอง หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
b. ทำสิ่งผิดกฎหมายแม้ว่าจะไม่ถูกจับ (เช่น ทำลายข้าวของ, ลักเล็กขโมยน้อย, ขโมยของ, ขायยาเสพติด, หรือกระทำความผิดทางอาญา) หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
c. มีการต่อสู้โดยใช้กำลังบ่อย ๆ (รวมถึงการทำร้ายร่างกายคู่สมรส คู่สมรสและบุตร) หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
d. โกหก หรือหาประโยชน์จากคนอื่นเพื่อให้ได้เงินหรือเพื่อความพอใจ, หรือโกหกเพื่อความสนุกสนานอยู่บ่อย ๆ หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
e. ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายโดยไม่ตั้งใจ หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่
f. ไม่รู้สึกผิดหลังจากทำร้าย, ทารุณ, โกหก, หรือขโมยของผู้อื่น, หรือหลังจากทำลายข้าวของเสียหาย หรือไม่?	ไม่ใช่	ใช่

ข้อ P2 ลงรหัสว่า “ใช่” อย่างน้อย 3 ข้อ ใช่หรือไม่?   ไม่ใช่   ใช่

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว วนัญญา แก้วแก้วปาน เกิดวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2528 ที่จังหวัดสระบุรี สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (เคมี) เมื่อปี การศึกษา 2549 และเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2550

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย